

ZAČETKI

Čeprav se je sonce večinoma sramežljivo skrivalo za oblake, je bil ponedeljek, 3. septembra, za marsikakega malčka svetel dan. Kar nekaj jih je namreč stopilo na pot učenosti, ki vodi k zrelosti, odraslosti in obljublja bleščečo prihodnost. Tisti, ki že dalj časa drgnejo šolske klopi, mogoče niso bili tako zanosni, vseeno pa je bilo lepo spet videti stare znance, prijatelje in drugim poročati o čudovitih prigodah med počitnicami. Starši, ki imajo še šoloobvezne otroke, so malo zavijali oči zaradi dragih učbenikov in šolskih potrebščin, nakupov novih oblačil in sploh zaradi plazu stroškov, ki ga sproži prvi šolski dan, po tistem pa so bili ponosni, da njihovi nasledniki tako lepo odraščajo in napredujejo. Vsako leto pomeni začetek septembra prelomnico v številnih mladih življenjih, prelomnice in začetke pa doživljamo tudi sicer v našem bivanju na tem modrem planetu, le da so to večinoma bolj osebne izkušnje in stopničke na naši poti. Sprva so takšne prelomnice bolj optimistične, saj v mladosti ob napredovanju in novih začetkih vedno z upanjem pričakujemo rast, izboljšanje, ugodnejši položaj v družbi. Kasneje pa ambicije postanejo bolj skromne, omejene s tistim, kar smo dosegli prej, in nazadnje si večinoma

želimo le manjše izboljšave, predvsem pa zdravje. Niso redki celo tisti, ki si ne želijo več sprememb in novih začetkov, saj se v razmerah, v katerih živijo, počutijo najbolj varne in zadovoljne. Včasih pa je tudi ob takih prilikah, kot je začetek novega šolskega leta, prav, da se le vprašamo, h kakšnemu cilju smo usmerjali svoj korak, kaj smo se naučili in kako uspešni smo bili pri tem. Marsikdaj kdo pravi: »Če bi bil spet mlad, bi delal drugače!« Številni si želijo, da bi si v tistih časih, ko so imeli priliko, nabrali več znanja in boljšo izobrazbo. Pogosto si pravijo, da so bili takrat drugačni časi, da ni bilo takih pogojev, drugi pa se spomnijo, da tudi v šoli ni bilo vedno prijetno, in se jim zdi, da je bilo kar prav, da so se sami prej spopadli z resnično šolo življenja in preživetja in kar takoj stopili v boj za ljubi kruhek. Kdo bi vedel, kdo ima prav. Vsak se je odločal po svoje in po svojih presojah. Naše usode in razmere, v katerih živimo, so različne, prav pa je, da se vsi skupaj trudimo, da bi bili pogoji naših malčkov na prvih poteh k znanju dobri. Da bi imeli vsi možnost kar najbolje razviti talente, ki so skriti v njihovih glavah. Mislim, da smo v Trzinu s temi pogoji lahko kar zadovoljni, čeprav bi se seveda dalo tudi marsikaj še izboljšati. Ampak dajmo času čas.

Tudi naš časopis je zdaj še nekako na novi prelomnici. Julijska številka je bila znešena na hitro skupaj, a tudi septembra, zaradi pravkar končanih dopustov še ni povsem taka, kot bi si želeli. Pred kratkim smo se na neformalnem sestanku zbrali nekateri člani uredništva, ki ga bo Odsev spet imel, čeprav občinski odloki tega ne predvidevajo. Mislim, da časopis Trzina ne more biti časopis enega človeka. Saj mi ni težko napisati takega glasila, ampak to ne bi bil trzinski časopis. To bi bil mesečnik ene glave, enih oči in enih ušes. Trzin pa je precej več, kot lahko zajame v svoj pogled en urednik. Ne želim urejati svojega časopisa, ampak trzinskega, zato k sodelovanju vabim vse, ki bi želeli sodelovati pri nastajanju Odseva, ki bi želeli tudi drugim predstaviti svoje poglede in po svoje odsevati trzinsko resničnost. Možnosti za sodelovanje je veliko, le poklicati je treba. Poslej bodo v kolofonu Odseva spet napisani tisti, ki se mi pridružujejo pri skupnem nastajanju tega lista, saj je prav, da se ve, kdo skuša po svoje prispevati k boljši obveščenosti sokrajanov. Prepričani smo namreč, da lahko Trzin bolj vzljubimo, če ga poznamo, če se pogovarjamo o naših načrtih, uspehih in težavah, še posebej pa, če vemo, da je komu mar za nas.

Urednik

ODSEV

glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:
Miro Štebe

Tel.: 564 11 54, gsm: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Mateja Erčulj, Emil Pevec, Meta Železnik,
Franci Banko, Tone Ipavec, Zoran Rink,
Jasna Paladin, Mirjam Štih, Andrej Zupanc,
Nuša Matan in urednik fotografije Jože Seljak

Tehnično urejanje in tisk:

GRAFIKA 2000 d.o.o.,
Kersnikova 6, Dob, 1230 Domžale

Trženje:

Jožica Valenčak

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: 1.500 izvodov

Reklamacije glede dostave Odseva:
Zoran Pejić, tel.: 041 386 285

Glasilo izhaja enkrat mesečno
in ga brezplačno prejemajo
vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408 - 4902

Slika na naslovnici

Pogled na jesenski Trzin
iz ptičje perspektive.

(Foto: Jože Seljak)

Gradivo za
septembrsko
številko
Odseva
oddajte
najkasneje
do

5.
oktobra
2007

Telefonske številke občine Trzin so:

01/564 45 43, 01/564 45 44,

in 01/564 45 50

Številka faksa je:

01/564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8 - 14

sreda 8 - 13 in 14 - 18

petek 8 - 13

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih
v občini Trzin so vam na voljo tudi v
občinskem informativnem središču
na Ljubljanski cesti 12/f
oziroma na telefonski številki
01/564 47 30.

Kaj se dogaja

Začetek šolskega leta

Septembru je v veliki meri svoj pečat dal začetek novega šolskega leta. Na Občini so nam ponosno povedali, da so ob začetku pouka osnovnošolcem zagotovili možnosti za bolj kakovostno športno vzgojo, še zlasti pa za trening in tek-

movanja v nekaterih atletskih disciplinah. Tekaška proga okrog igrišča je dobila kakovostno plastično prevleko, ki bo omogočila dobre pogoje za tek, hkrati pa so s plastično prevleko opremili tudi poligone za nekatere druge atletske discipline. Župan občine Trzin g. Tone Peršak je tudi povedal, da so v nekaterih šolskih učilnicah poskrbeli za novo opremo, nekaj izboljšav pa so bile deležne tudi šolske poti, kar bo omogočilo varnejšo pot otrok na poti v in iz šole.

Urejanje gozdnih poti

Občina že ves čas skrbi tudi za urejanje nekaterih pomembnejših gozdnih poti. Prav zdaj so obiskovalci trzinskega gozda lahko videli, da so poravnali cestišča, zasuli jame in uredili nasipe in robove t.i. Bele ceste in nekaterih drugih gozdnih poti. Očistili so tudi njihovo neposredno bližino, ponekod poskrbeli za odvodnjavanje. G. župan je pojasnil, da občina skrbi za vzdrževanje glavnih gozdnih poti že vse od svojega nastanka, da pa je to pravzaprav dvorezen meč, saj dobro vzdrževane poti privabijo globlje v gozd tudi motorizirane obiskovalce in tiste, ki bi tja drugače ne zašli. Povedal pa je tudi, da lastniki parcel, preko katerih vodijo poti, ki jih ureja občina, temu ne nasprotujejo, saj jim to omogoča tudi lažji dostop do njihovih parcel, prav tako pa tudi dobro vzdrževane poti odvrnejo sprehajalce in druge obiskovalce gozda od drugih, manjših, neurejenih, tako rekoč divjih stezic, ki so se včasih kar razraščale vseprek. Zdaj nekatere od takih stranskih poti celo opuščajo, nekateri lastniki pa jih tudi »zapirajo« s preprekami - jarki, narinjenimi kupi ali s posaditvijo dreves.

Železniških zapornic še ni

Ko se je prejšnje leto v Depali vasi zgodila še ena tragična nesreča na nezavarovanem železniškem prehodu, je domžalska občina obljubila, da bo kar sama plačala postavitev enih zapornic čez progo. Podobno obljubo je bilo slišati tudi iz trzinske strani. V Depali vasi so po tem dobili dvojce zapornice na prehodih čez progo, ene je res plačala občina, druge pa država. V Trzinu pa zapornic še ni, čeprav je povezava Kmetičeve ceste in tudi Depale vasi s Trzinom še vedno nevarna in še zlasti kritična za šolarje, ki na poti v šolo uporabljajo prav tamkajšnji nezavarovani železniški prehod.

Župan

g. Peršak nam je povedal, da je Občina poskrbela za ureditev Kmetičeve ulice, ob tem pa je tudi zatrdil, da občina ostaja pri svojem stališču o nujnosti zapornic. Dejal je, da je sporazum o njihovi namestitvi že podpisan, da pa se je zapletlo predvsem na strani Agencije za železniški promet, saj je tam v zadnjem času prišlo tudi do kadrovskih zamenjav. Povedal pa je tudi, da državna agencija ocenjuje, da bi bilo v primeru postavitve zapornic tam na relativno majhnem prostoru preveč zapornic in da bi bilo treba zapornice, ki zdaj varujejo prehod h kmetijskim površinam pred železniško postajo, preseliti k cestnemu prehodu.

Pri Mengeški cesti nič novega

Tudi glede posodobitve Mengeške ceste nam na občini niso vedeli povedati nič novega. Ureditev ceste naj bi bila v pristojnosti Direkcije za ceste, ta pa naj bi čakala na pridobitev še nekaj potrebnih kosov zemlje, za katere pa lastniki bodisi postavljajo previsoke cene ali pa kakšne druge pogoje. Projekt ureditve ceste naj bi bil v pristojnosti Direkcije in Trzinci naj ne bi imeli posebne besede pri tem. Prav zato naj ne bi bilo smiselno sklicevati zbora občanov na to temo, saj naj ne bi imeli sogovornika.

Most bo treba obnoviti

Na občini že dalj časa napovedujejo tudi ureditev še preostalega dela Ljubljanske ceste, ki je ena najbolj problematičnih v občini, še zlasti zaradi še vedno nepreglednega križišča pred trgovino Zastopnik. Na občini so nam povedali, da so že dali delat načrte za njeno ureditev, vendar pa niso bili zadovoljni s

tem, kako so si projektanti zamislili obnovo mostu čez Pšato pri Gregcu, kot rečemo stari Trzinci. To je tistega mostu, na katerem je potekala znamenita trzinska bitka med vojno za Slovenijo. Most je res potreben obnove, strokovna revizijska skupina pa je po temeljitem pregledu načrta za njegovo obnovo potrdila, da je občina imela prav, in bo treba narediti nov in boljši načrt. Kdaj bo to, pa še ni povsem jasno.

Težave z ambulanto

Bralci so nas opozorili, da je trzinska ambulanta pogosto zaprta in da jih skrbi, kako bi ukrepali, če bi prišlo do primera, ko bi bila potrebna hitra pomoč. Na občini so nam potrdili, da imajo res težave z zasedbo ambulante, saj je zdravnica, ki je delala v njej, hkrati tudi študirala in je imela

tudi študijske obveznosti, zdaj pa je noseča in potrebuje porodniški dopust. Skušali so dobiti drugega zdravnika, vendar se na razpis ne javi nihče. Ni zanimanja za polovični delovni čas. V občinskem vodstvu si skupaj z Zdravstvenim domom Domžale prizadevajo, da bi problem rešili.

Koliko društev subvencionira trzinska občina?

G. župan Tone Peršak nam je povedal, da občina v skladu s pravilnikom finančno podpira društva, ki imajo prijavljen sedež v Trzinu. Občina pa simbolično podpira tudi različne druge organizacije v sosednjih občinah, za katere vedo, da v njih delujejo tudi Trzinci, ali pa dejavnost teh organizacij sega tudi na trzinsko območje, podpirajo pa tudi razne humanitarne organizacije in akcije. Na občini smo potem dobili seznam 18 društev, ki naj bi imela sedež v Trzinu.

Nekatera od društev na seznamu so kar vidna v trzinskem družabnem življenju, za druge pa verjetno marsikdo ne ve, da sploh obstajajo. Na seznamu, ki smo ga dobili z Občine, so naslednja društva: Zveza borcev, KUD Franca Kotarja, Športno društvo, Šahovsko društvo, Strelsko društvo, Planinsko društvo, Gasilsko društvo, Društvo upokojencev Žerjavčki, Turistično društvo Kanja, Združenje veteranov vojne za Slovenijo - sekcija Trzin, Karitas Trzin, Društvo vojnih invalidov, Smučarsko društvo, Društvo prijateljev mladine, Društvo za zaščito mladosti, DBIASS, Društvo Samokres, Kolesarsko društvo. Seznam mogoče ni popoln, saj na njem pogrešamo tudi orientaciste in tabornike, vsekakor pa je društvena dejavnost v Trzinu kar dobro razvita, in tudi to je po svoje breme za občinski proračun.

Miro Štebe

Kdaj dom za ostarele?

Že dolgo napovedujemo začetek gradnje doma za ostarele v Trzinu, vendar na prostoru, kjer naj bi zrasel, ni še videti nič, zato smo povprašali župana, kaj je novega na tem področju.

Tudi jaz sem verjel, da bodo zdaj že gradili, vendar pa moram še enkrat poudariti, da stvari tečejo in da se bo gradnja, pričakujem, že v kratkem začela. Težava je bila delno v tem, da so pri gradnji tega objekta združeni pravzaprav trije projekti. Naš projekt je dom za ostarele, nepremičninski sklad pri Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje je investitor varovanih stanovanj, investitor Kraški zidar pa je investitor gradnje dela, kjer bodo tržna stanovanja, ki bodo tudi v tem objektu. Imeli smo nekaj težav pri zagotavljanju stavbne parcele. Na treh mestih je bilo treba pridobiti stavbne pravice, kar je bilo seveda povezano z določenimi težavami in dolgotrajnimi postopki. Zdaj je to rešeno in v tem obdobju se pogajamo z izvajalcem za ustrežno ceno. Upam, da bomo v dveh, treh tednih tudi to vprašanje rešili.

Kaj pa projekti, so že dokončno izoblikovani, imate gradbeno dovoljenje?

Projekt je bil narejen in vložen za pridobitev gradbenega dovoljenja. Mislim, da bomo to dovoljenje, če se ne bo zapletlo še pri kakšnem izdajanju soglasij, dobili v nekaj tednih. Ko bomo dosegli soglasje o ceni z izvajalcem in pridobili gradbeno dovoljenje, bodo dela stekla in pričakujem, da bo dom dokončan približno v 15 mesecih.

MŠ

Odvoz kosovnih odpadkov iz gospodinjestev

Javno komunalno podjetje Prodnik d.o.o. bo v občini Trzin 10. oktobra 2007 opravljalo jesenski odvoz kosovnih odpadkov iz gospodinjestev. Akcija je namenjena odstranjevanju kosovnih odpadkov iz gospodinjestev, ki morajo biti na dan rednega odvoza do 5. ure zjutraj postavljeni poleg zabojnika za komunalne odpadke.

Med kosovne odpadke iz gospodinjestev ne sodijo nevarni odpadki, kot so: embalaža škropiv, olj in barv, lakov in podobno, katere odstranjujemo v posebni akciji odvoza nevarnih odpadkov.

Ravno tako ne sodijo med kosovne odpadke iz gospodinjestev avtomobilski deli, akumulatorji, gume in sodi. Poleg že naštetega ne bomo odstranjevali gradbenega materiala, vej drevja in živih meja.

Z razumevanjem!

Zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov

Obveščamo vas, da bomo v Občini trzin v sredo, 10. oktobra 2007, izvedli zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov iz gospodinjestev.

Nevarne odpadke iz gospodinjestev bomo **10.10. 2007** sprejemali:

- **od 15.30 do 17.00** na dvorišču Mengeške 9, Trzin in
- **od 17.30 do 19.00** na parkirišču pred trgovino Mercator.

Med nevarne odpadke sodijo: akumulatorji, baterije, zdravila, pesticidi, barve, laki, kozmetika, svetila in gume osebnih avtomobilov.

Nevarni odpadki naj bodo v embalaži, ki omogoča varen prenos do zbirnega mesta.

Tekoči odpadki naj bodo zaprti, čeprav improvizirano.

Odpadki iz iste skupine se ne smejo združevati v večjo embalažo, ker lahko pride med njimi do kemične reakcije.

Odpadke naj prinesejo polnoletne osebe, ki bodo pri rokovanju z njimi upoštevale varstvenotehnična navodila, pridobljena ob nakupu izdelka.

Dobro pripravljene na izzive novega šolskega leta

Gospod ravnatelj, za vami je delavno in uspešno šolsko leto, ki pa je bilo posebno, glede na jubilej, ki ga je šola proslavljala.

Šolsko leto 2006/2007 ocenjujemo kot zelo uspešno. Zaznamovano je bilo s proslavljanjem 120. obletnice šolstva v Trzinu. Omenjeno obletnico smo obeležili z več prireditvami. Osrednja je bila razstava v Centru Ivana Hribarja, s katero smo želeli prikazati razvoj šolstva v Trzinu od leta 1887 dalje. Na občinski proslavi je dobila šola ob tem častitljivem jubileju za svoje uspešno vzgojno-izobraževalno delo zlato plaketo, na katero je kolektiv šole zelo ponosen.

Tudi na rezultate minulega šolskega leta smo lahko ponosni, saj so učenci dosegli 100% učni uspeh, izkazali so se z odličnimi dosežki na številnih tekmovanjih iz znanja in pri športu. Najvišja možna priznanja - zlata, so učenci dosegli na tekmovanjih iz znanja matematike in angleščine. Šolanje pa je zaključilo kar 11 »zlatih učencev«. To so bili učenci, ki so vsa leta šolanja imeli odličen uspeh.

Kaj pa priprave na novo šolsko leto?

S pripravami na novo šolsko leto smo začeli zelo zgodaj. To od nas zahteva že sama zakonodaja, ki nas obvezuje, da moramo že do konca meseca maja ministrstvu posredovati podatke za naslednje šolsko leto, in sicer o vrstah diferenciacije pri pouku ter podatke o številu oddelkov in skupin (pouk, podaljšano bivanje, jutranje varstvo...). Razporeditev dela med strokovne delavce je dorečena že pred odhodom na dopuste. Le tako so dani pogoji za pravočasno sestavo urnikov za pouk in ostale dejavnosti na šoli, kar pred-

stavlja eno zahtevnejših nalog in je pogoj za dobro in uspešno delo.

Poleg tega se vsak posamezni učitelj in strokovni delavec poglobljeno pripravlja in načrtuje delo v oddelkih in učnih skupinah. Za učitelja je pomembno, da že na začetku vzpostavi z učenci ustrezno in kvalitetno komunikacijo ter začne graditi dobre medsebojne odnose, ki temeljijo na spoštovanju, razumevanju in strpnosti. Ti odnosi morajo biti vzpostavljeni tako med učenci kot med člani učiteljskega kolektiva in tehničnega osebja. Nenazadnje pa že od prvega šolskega dneva dalje začnemo privzgajati učencem spoštljiv odnos tudi do narave in družbene imovine ter jih seznanjati z njihovimi dolžnostmi in praviciami.

Ena od pomembnejših nalog pred pričetkom šolskega leta je tudi povečana skrb za prometno varnost v šolskem okolju. To velja še posebno za učence, ki prvič stopajo na šolske poti in ne poznajo vseh nevarnosti, pa tudi za ostale učence, ki se po dolgih počitnicah vračajo v šolo razigrani, in je potrebno kar nekaj dni, da ponovijo pravila in zahteve za varno ravnanje v prometu.

V zvezi z omenjenim so tudi letos potekale razne aktivnosti pred začetkom šolskega leta in v prvih dneh pouka. Akcije pred začetkom pouka so potekale usklajeno v dogovoru s Občinskim svetom za vzgojo in varnost v cestnem prometu ter Policijsko postajo Domžale. Med pomembnejšimi aktivnostmi so: postavitve opozorilnih plakatov ob šolskih poteh, namenjeni predvsem voznikom, razdeljevanje prometno-vzgojne publikacije in druga gradiva, pomembna za preventivo in

vzgojo v cestnem prometu, namenjena učencem in njihovim staršem, organizacija ekskurzij učencev 1. in 2. razredov na križišča, kjer jim policist daje napotke za ravnanje v prometu. Dodatna navodila in priporočila pa dobijo starši tudi na prvih roditeljskih sestankih. Zavarovalnice, ki ponudijo zavarovanje otrok med šolskim letom, pa med promocijska darila za otroke najpogosteje vključijo prav material, ki služi otrokom za večjo varnost v cestnem prometu (odsevnik, rumene rutice, kresničke ...).

Ob uspešnem začetku novega šolskega leta smo poskrbeli tudi za ustrezno in dobro organizirano prehrano, tako za šolo kot za vrtec, ki deluje v sklopu zavoda.

Kako ste se pripravili na sprejem prvošolcev, ste jim pripravili kakšno presenečenje?

So trenutki in dogodki v našem življenju, ki jih doživimo samo enkrat. Eden takih dogodkov je brez dvoma tudi prvi šolski dan. Zavedamo se, da so predvsem otroci ta dan vznemirjeni, polni pričakovanj, veseli, nekateri tudi boječi, zato se na ta dan na šoli še posebej skrbno pripravimo. Upam, da smo bili pri tem uspešni in da bo ta dan ostal vsem otrokom kakor tudi njihovim staršem v prijetnem spominu. K prijetnemu vzdušju je prispevalo tudi Društvo prijateljev mladine, ki je prvošolčkom podarilo tortice. Letos obiskuje šolo 368 učencev, med njimi je 47 prvošolcev. Le eden od njih je iz drugega šolskega okoliša.

Čemu ste namenili prioriteto v tem šolskem letu?

Vsako leto izstopa področje, ki mu namenimo večjo pozornost. Letos bo to izdelava

vzgojnega načrta, ki ga napovedujejo spremembe Zakona o osnovni šoli. K oblikovanju tega pomembnega dokumenta, ki bo temeljil na viziji naše šole, bomo povabili vse subjekte, ki se srečujejo v šoli: učence, starše, zaposlene. Vzgojni načrt in vizija sta pot in ne cilj, pot po kateri bomo hodili učitelji, učenci, starši in krajani, če hočete.

Poleg tega bomo v tem šolskem letu nadaljevali z delom na področju ekološkega osveščanja otrok in delavcev šole. Z učnimi vsebinami, z izgradnjo ekološkega otoka, z izobraževanjem kadra, želimo dolgoročno vplivati na razvoj ekološke zavesti vseh udeležencev vzgojno-izobraževalnega procesa.

S kakšnimi težavami se srečujete pri načrtovanju in uresničevanju nalog?

Večjih težav nimamo. Kadri so strokovno usposobljeni, mnogi med njimi so pridobili naziv učitelj mentor ali učitelj svetovalec. Šola je s prizidki pravočasno pridobila vse prostore za nemoten prehod na program devetletnega šolanja, ki se uvaja postopno. V letošnjem letu se bo šolal po programu osemletnega šolanja samo še peti razred, prihodnje šolsko leto pa osemletnega programa ne bo več. Najpomembnejša pridobitev letošnjega leta je povsem obnovljena šolska steza v šolskem športnem parku. Omogočala bo dodatni razmah atletike, ki je bila že doslej ena prioriteten dejavnosti učencev.

Če se šola lahko pohvali z ustreznimi pogoji dela, pa to ne velja za vrtec. V oddelku Žabica pogoji ne ustrezajo novim standardom za nemoteno izvajanja sodobnega programa predšolske vzgoje. Ustanoviteljico, Občino Trzin, smo o tem že obvestili, zato le-ta načrtuje gradnjo novega vrtca. V letu 2009 naj bi se začele aktivnosti za pridobitev vseh dovoljenj, začetek gradnje pa je predviden za leto 2010.

V RAZMISLEK

Varnost na prvi šolski dan...

Na križiščih v Trzinu, na zelo prometnih šolskih poteh, so postavljeni le opozorilni trikotniki z nalepkami za šolsko pot. Policista PP Domžale fizično nista mogla stati na vseh »črnih točkah«. Očitno je predsednik občinskega sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pozabil na dolžnost, ki bi jo moral opraviti, in vsaj enkrat v letu sklicati sejo, na kateri bi izdelali program aktivnosti ob začetku šolskega leta. Ali so otroška življenja res tako malo vredna?

Zoran Rink

Navkljub prostorskim težavam pa z zadovoljstvom ugotavljamo, da so v vzgojno-varstveni program vključeni vsi otroci iz Trzina. Vključenih imamo tudi nekaj otrok iz drugih občin, tako da so zasedena vsa razpoložljiva mesta. Tako je v vrtec vključenih 188 otrok, ki so razporejeni v 10 skupin. Vedno večji problem predstavlja povečan interes trzinskih društev in skupin

občanov za najem telovadnice. Število društev se iz leta v leto povečuje. Športno društvo Trzin ima vedno večje potrebe po telovadnici, predvsem zaradi sodelovanja košarkarske ekipe v državni ligi. To pa ima za posledico skrb za mlajše selekcije in s tem potrebo po dodatnih terminih, ki pa jih ni, če želimo ustreči vsem društvom in mnogim skupinam občanov, ki se s

prošnjami obračajo na šolo. Rešitev vidim v čimprejšnji izgradnji športne dvorane.

Vpletenost šole v življenje kraja.

Sodelovanje z društvi in organizacijami je nujno potrebno za učinkovito doseganje ciljev šole. Prizadevamo si, da je to sodelovanje obojestransko. Šola se na najrazličnejše načine vključuje v dogajanje v kraju: sodeluje na prireditvah preko šolskega kulturnega društva, nudi prostore (telovadnice in učilnice) za dejavnosti društev, izposoja opremo in vozila, sodeluje z ustanoviteljico, to je Občino Trzin, pri mnogih skupnih dejavnostih. Nobeno društvo ne bi želel posebej izpostaviti, lahko pa povem, da se veliko društev neposredno vključuje v vzgojno-izobraževalni proces, seveda v skladu z njihovimi kadrovskimi možnostmi. Je pa možnosti za tovrstno sodelovanje še veliko.

Ob obilici dela, ki ga v šoli nikoli ne zmanjka, še posebej ob začetku šolskega leta, ste si vzeli čas za predstavitev utripa šole ob začetku šolskega leta. Hvala lepa!

Meta Železnik

PRVI ŠOLSKI DAN

Vstop v šolo je prelomnica za vsakega otroka, saj pride v novo okolje, spozna nove ljudi in prične s povsem novim obdobjem v svojem življenju.

Tudi na OŠ Trzin smo letos sprejeli 2 oddelka prvošolcev.

Po zanimivi in zelo zabavni predstavi Kam pa kam, kozliček? smo učiteljice učence povabile v njihove nove razrede, kjer smo se predstavili, srečali Švigazajčka in se posladkali s sadjem in torto, ki jo je velikodušno poklonilo Društvo prijateljev mladine. Tako kot vsako leto, pa je oba razreda s skupnim darilcem obdarila tudi Zveza prijateljev mladine.

Učiteljice se vedno trudimo, da bi bil prehod v šolo za otroke čim lažji, prijazen in stresa prost. Upamo, da nam je to uspelo tudi letos in bodo tudi letošnji prvošolci prav tako radi hodili v šolo.

Učiteljice prvih razredov OŠ Trzin

Odpadki bodo še dražji

Predpočitniška, julijska seja občinskega sveta je bila 16. julija, zato poročila o njej nismo mogli objaviti v prejšnji številki našega glasila, saj je bil Odsev takrat že v tiskarni. Svetniki so z obsežnega dnevnega reda najprej umaknili obravnavi dveh kar pomembnih točk: sprejetje posodobljene statuta občine in sprememb odloka o zazidalnem načrtu za del obrtno-industrijske cone (T 11), župan pa je tudi predlagal, da bi dva odloka, ki naj bi ju po prvotnem predlogu sprejemali po hitrem postopku zaradi spremenjenih okoliščin in nedorečenosti sprejemali po normalni proceduri, se pravi z dvema obravnavama na občinskem svetu. Šlo je za odloka o programu opremljanja stavbnih zemljišč in odloka o ravnanju z zapuščenimi in nepravilno parkiranimi vozili.

Nato so se članice in člani občinskega sveta lotili kadrovskih zadev. Potrdili so mandat občinski svetnici Mariji Hojnik, ki je zamenjala dosedanjo svetnico Lilijano Smrekar. S tem v zvezi je bilo treba izpeljati tudi nekaj zamenjav v delovnih telesih občinskega sveta. Dušan Kostrevec je tako zamenjal Marijo Hojnik v odboru za socialno politiko, zdravstvo in dejavnost društev, nato so se strinjali, da vodenje nove Komisije za informiranje v občini prevzame Drago Kostevc, člani komisije pa so postali Greta Radanovič, Mateja Erčulj, Dušan Kostrevec in Andrej Kovačič. Toneta Ipavca so imenovali za predstavnik občine Trzin v Svetu Knjižnice Domžale. Svetniki in svetnice so tudi razrešili dosedanji občinski sosvet za varnost in imenovali novo zasedbo tega telesa. Sosvet zdaj za naslednja štiri leta sestavljajo: komandir policijske postaje Domžale, rajonski policist policijske postaje Domžale, ravnatelj osnovne šole Trzin, župnik trzinske fare, predsednik trzinskega gasilskega društva, poveljnik občinske civilne zaščite ter Vasilij Kosterov, Stane Mesar in Jože Seljak.

Dobra komunalna opremljenost

Pri naslednjih točkah dnevnega reda so dali prednost tistim, zaradi katerih so prišli gostje oz. predstavniki organizacij, na katere se je nanašala razprava v nadaljevanju seje.

Prvi so dali besedo direktorici centralne čistilne naprave Olgi Burici. Poročilo o delovanju čistilne naprave bi morali obravnavati že na junijski seji, ker pa ni bilo na njej predstavnika C»N, so točko prenesli na julijsko sejo. Kot je povedala direktorica, čistilna naprava, ki deluje od leta 1979, dosega sekundarno stopnjo čiščenja. Zdaj se pripravljajo, da bi jo posodobili in prilagodili strožjim merilom evropske skupnosti. »lani občinskega sveta so ocenili, da

je delovanje C»N dobro, pozitivno pa so ocenili tudi načrte za posodobitev naprave. Povejmo še, da je v Trzinu s kanalizacijskim omrežjem povezanih kar 97 % gospodinjstev, kar je zelo dober rezultat.

Pri naslednji točki je predstavnik družbe OIKOS Anes Durgutovič pojasnil program opremljanja stavbnih zemljišč v občini. Na območju trzinske občine je 1.381,668,56 m² zazidalnih površin, od tega jih je največ na območju industrijske cone. Občina je zelo dobro opremljena s komunalno opremo. Po podatkih Geodetske uprave je v naseljenem delu Trzina 24,76 km cest s štirimi mostovi. Vodovodno omrežje, s katerim preko javnega podjetja Prodnik upravlja Občina, je dolgo skoraj 24 km, s pitno vodo pa se Trzin oskrbuje iz vodovodnega sistema Domžale, ki za Trzin vodo črpa iz štirih glavnih in enega pomožnega črpališča, ki se nahajajo na območju Mengeškega polja v sosednji občini Domžale, v Trzinu pa je tudi dvojni vodohram z zmogljivostjo 2 x 200 m³. Po podatkih JP Prodnik je v občini 30,79 km kanalizacijskih vodov, občina pa je tudi lastnik 4,5% vrednosti skupne centralne čistilne naprave v Študi. Občina ima urejen sistem zbiranja odpadkov, v njej pa je tudi 17 ekoloških otokov za ločeno zbiranje nekaterih vrst odpadkov. Javna razsvetljava je urejena na skoraj celotnem območju naselja, nameščenih je 445 cestnih svetilk. Ocenjujejo, da je v občini kakih 50.000 m² javnih površin (zelenice, parki, brez športnih površin), na približno 1.746 m² pa so urejena javna parkirna mesta za avtomobile.

Ob upoštevanju vse komunalne opremljenosti občine in posameznih območij v njej predlagani program opremljanja stavbnih zemljišč določa, kako je potrebno za posamezne parcele izračunati višino komunalnega prispevka, ki ga morajo plačevati lastniki objektov na teh parcelah. Komunalni prispevek za objekt, ki pokriva 250 m², naj bi tako na območju OIC znašal 19.447 EUR (brez DDV). Ker se je občinski svet na začetku seje odločil, da o tej problematiki ne bodo sklepali po hitrem postopku, bodo imeli o njej možnost razprave še do druge obravnave.

Kako z opuščeni vozili

Podobna usoda čaka odlok o ravnanju z zapuščenimi in nepravilno parkiranimi vozili na območju občine Trzin. Takšnega odloka občina doslej ni imela, v odloku pa je med drugim določeno, da če pristojni za nadzor cest (policist, občinski redar ali inšpektor) najde zapuščeno vozilo, nanj namesti pisno odredbo, s katero naloži lastniku vozila, da v treh dneh to vozilo

odstrani. »e tega ne stori, vozilo na stroške lastnika odstranijo in ga spravijo na za to določena mesta, po treh mesecih čakanja pa zapuščeno vozilo lahko uničijo. Stroški vseh postopkov grejo na račun lastnika, ki mora plačati tudi kazen, če pa lastnika ni mogoče odkriti, stroške krije Občina. Nato je direktorica Knjižnice Domžale Barbara Oberwalder Zupanc članom občinskega sveta poročala o delovanju knjižnice v preteklem letu. Med razpravo o poročilu so svetniki izpostavili, da so nekateri podatki v letnem poročilu zastareli, vendar so poročilo soglasno potrdili.

Proti gensko spremenjenim organizmom

Ob naslednji točki dnevnega reda je predstavnica Inštituta za trajnostni razvoj ga. Romana Ana Dolenc pojasnila nevarnosti, ki jih pomeni vnos gensko spremenjenih organizmov za avtohtone organizme in sploh za zdravo prehrano in življenje na določenih območjih. Občinski svet je soglasno sprejel sklep, da se tudi naša občina pridruži tistim občinam v Sloveniji, ki so svoja območja razglasila za območja brez gensko spremenjenih organizmov. Pri tem pa je treba povedati, da je sklep za zdaj še precej moralne narave, saj občina lahko vnos gensko spremenjenih organizmov prepove le za površine, ki so v njeni lasti, kmete in druge pridelovalce živil pa lahko le poziva, naj ne gojijo in uporabljajo gensko spremenjenih organizmov. Ker pa je naša občina 21. občina v Sloveniji, ki se je odločila za takšen ukrep - prva je bila sosednja občina Domžale, število občin v Sloveniji, ki so proti vnosu gensko spremenjenih na svoja območja narašča, in počasi bodo lahko pobudniki te ideje tudi od pristojnih državnih in kasneje evropskih oblasti zahtevali večjo previdnost oz. prepoved organizmov, ki so jih razvili s človekovimi posegi v genske zapise posameznih vrst živih bitij.

Smeti bodo drage

Precej prej pa bomo Trzinci občutili posledice sklepov o potrditvi cen odvoza in odlaganj mešanih komunalnih odpadkov in spremembi sklepa o cenah zbiranja in odvoza organskih odpadkov za gospodinjstva in cenah predelave in obdelave teh odpadkov. Ker bo deponija odpadkov na Dobu konec leta prenehala sprejemati komunalne odpadke iz občin nekdanje domžalske občine in jih bo treba odvažati na deponijo v Celje, se bo ta komunalna dejavnost z novim letom krepko podražila. Za kubičen meter mešanih komunalnih odpadkov bodo morala gospodinjstva tako plačevati po 5,48 EUR, negospodinjstva pa 7,48 EUR, za odlaganje pa po 20,84

EUR gospodinjstva in 31,27 negospodinjstva. S prvim januarjem bomo v občini prešli tudi na ločeno zbiranje organskih odpadkov iz gospodinjstev, za kar bo treba plačati po 7,41 EUR za m³, ob tem pa še 8,79 EUR za predelavo in obdelavo m³ tovrstnih odpadkov. Obravnava tega vprašanja je bila sorazmerno hitra in soglasna, g. župan Tone Peršak pa je ob tem povedal, da so se s sosednjimi občinami glede tega vprašanja srečevali na nešteti sestankih, da so imeli pogovore na različnih ustanovah in da je predlagana rešitev z odvažanjem trzinskih odpadkov v Celje zdaj najugodnejša možnost. Dokaj hitro so članice in člani sveta opravili tudi obravnavo točke, pri kateri so se strinjali, da omogočijo prepis v trzinsko osnovno šolo še enemu učencu iz sosed-

nega šolskega okoliša, prav tako ni bilo posebnih pomislekov pri izvzetju nekaterih parcel iz javnega dobra pa tudi glede začasnih ukrepov za zavarovanje urejanja prostora na območju industrijske cone in v predelu med cono in ostalim delom Trzina je bila večina članov sveta mnenja, da je predlog ukrepov primeren za potrditev.

Proti preveliki razdrobljenosti Slovenije

Tudi sklep o stališčih Občine glede predloga za razdelitev Slovenije na pokrajine so soglasno podprli. Občina v svojih stališčih ugotavlja, da je sedanji predlog vlade neustrezen in neutemeljen, saj ni mogoče ugotoviti, po kakšnih kriterijih so bili predlagani predlogi za nove pokrajine. Občinski svet meni, da je treba Slovenijo

razčleniti na precej manj pokrajin in se pri tem držati predvsem že uveljavljene zgodovinske členitve. »e bo vlada vztrajala pri večjem številu pokrajin, pa se naša občina zavzema, da bi bila Mestna občina Ljubljana samostojna enota, Trzin pa bi se najraje vključil v že zamišljeno Podjetno regijo, v kateri bi bile povezane občine Domžale, Kamnik, Mengeš, Lukovica, Moravče, Komenda, Vodice in Trzin, lahko pa bi se jim priključila še katera od sosednjih občin, če bi želela. Osnovo za to regijo naj bi predstavljalo porečje Kamniške Bistrice oz. nekdanji okraj, znotraj katerega je bil večji del teh občin že povezan.

Sledila je še obvezna zadnja točka vseh sej občinskega sveta: Pobude in vprašanja občinskih svetnikov.

Miro Štebe

Poročilo z 8. redne seje občinskega sveta Občine Trzin

O zdravstvu in odstop svetnika

Prvo jesensko sejo so članice in člani občinskega sveta, kljub 12 točkam dnevnega reda, zaključili sorazmerno zgodaj, že po dveh urah in pol. Čeprav za to verjetno ni bila kriva tekma slovenske košarkarske reprezentance na evropskem prvenstvu z Nemčijo, so bili nekateri vseeno veseli, da so prišli domov tako zgodaj, da so si tekmo lahko ogledali. Ne vemo, koliko članov občinskega sveta je potem res gledalo košarkarsko tekmo, vendar so točke dnevnega reda »pospravljali« skoraj tako hitro, kot so slovenski košarkarji polnili koš Nemcem.

V prvi obravnavi so najprej »obdelali« predlog odloka o čiščenju komunalnih odpadnih in padavinskih voda. Z njim bodo celostno uredili razmerja med lastniki infrastrukturnih objektov, izvajalcem obvezne gospodarske javne službe ter uporabniki oz. imetniki virov onesnaževanja komunalnih vod. Gre za odnos med občinami, ki so lastnice kanalizacijskih sistemov, in centralne čistilne naprave, centralno čistilno napravo in gospodinjstvi oz. občani iz občin, ki so povezane s centralno čistilno napravo v Študi. Slednja je dolžna očistiti vse odpadne in padavinske vode, ki jih iz občin lastnici dobijo preko kanalizacijskih vodov, in tudi v primeru, če jim porabniki pripeljejo onesnaženo vodo, na primer izčrpano iz greznic. Odlok določa tudi, kako oblikujejo ceno čiščenja vode in kako se oblikuje skupen organ občin, ki usklajujejo med sabo reševanje odprtih vprašanj v zvezi s čistilno napravo.

V drugi obravnavi so nato potrdili odlok o ravnanju z zapuščenimi ali nepravilno parkiranimi vozili v občini Trzin, zatem pa so prešli na obravnavo letnega poročila

Zdravstvenega doma Domžale, saj je bil na seji prisoten direktor Zdravstvenega doma Domžale dr. Janez Svolfjšak. Iz podatkov v poročilu je razvidno, da so v domu svoj delovni program v preteklem letu v večji meri uresničili, na nekaterih deficitarnih področjih pa so ga celo dokaj preseglji. Poslovno leto so zaključili z 28.175.947,58 SIT presežka prihodkov nad odhodki, kar je približno na ravni leta pred tem. Dolgoročni cilji zavoda še niso opredeljeni, ker še ni sprejetega dolgoročnega nacionalnega programa zdravstvenega varstva oz. strategije na ravni države. Svetnike so še zlasti zanimala razmere v trzinski ambulanti. Tam se srečujejo s kadrovskimi težavami, povsem jasno pa so tudi povedali, da v ambulanti ne moremo računati na tako kakovost zdravstvene

oskrbe kot v zdravstvenem domu. Trzinska ambulanta bi lahko delovala bolje, če bi bilo nanjo vezanih več prebivalcev, hkrati pa bi morala v njej obstajati stalna zdravniška služba z lekarno in tudi manjšim laboratorijem. Precej besed je bilo namenjenega tudi prehajanju javnega zdravstva v koncesionarske roke, saj je to v domžalskem zdravstvenem domu že zelo močno uveljavljeno. Načeloma naj to ne bi vplivalo na manjšo kakovost zdravstva in njegove ponudbe, vendar pa prehajanje zdravstva v zasebne roke le ne more povsem nadomestiti javnega zdravstva.

Proti koncesiji za patronažne sestre

To se je pokazalo še zlasti pri naslednji točki dnevnega reda, ko so obravnavali vloge za dodelitev koncesij za patronažno

službo v občini Trzin. Naš kraj bi koncesijsko pokrivali dve patronažni sestri, ki bi si območje razdelili. Svetniki so opozorili, da bi takšna patronažna služba lahko zašla v težave zaradi odsotnosti ene od patronažnih sester, saj javna služba lahko zagotovi nadomestno patronažno sestro, v zasebni praksi pa je to, po mnenju svetnikov, čeprav je dr. Svoltšak zagotavljal, da temu ni tako, vprašljivo. Poudarjali so, da to ne bi bilo problematično na primer v kaki večji občini, kjer imajo po 5 ali 6 patronažnih sester, saj si te lahko razdelijo stranke, v primeru dveh sester pa je to težje. Prav zato občinski svet ni dal soglasja za podelitev koncesije. Ob tem je župan tudi poudaril, da je patronažna služba nekaj drugega kot zdravniška, saj tam lahko vsak izbira v množici različnih zdravnikov svojega zdravnika, patronažne sestre pa so določene za posamezna območja in pacienti jih morajo enostavno sprejeti, kot so jim dodeljene.

Odslej registrirani turistični vodiči

Vse naslednje točke dnevnega reda so člani občinskega sveta sprejemali brez večjih razprav in skoraj soglasno, saj so jih obdelovali že na sejah delovnih teles občinskega sveta in tudi ob prejšnjih

obravnavah. Tako so sprejeli odlok o turističnem vodenju na območju občine.

Turistično društvo je namreč v sodelovanju z Agencijo za razvoj turizma in podjetništva v Kamniku in sosednjimi občinami poskrbela za izobraževanje lokalnih turističnih vodnikov, ki bodo poslej lahko bolj strokovno vodili obiskovalce, ki bodo prišli na ogled zanimivosti našega območja. Z novim odlokom so tudi dodatno uredili podeljevanje koncesij za opravljanje javne službe »javna razsvetljava«, brez pripomb so potrdili tudi spremembo sklepa o ustanovitvi Sveta Ljubljanske urbane regije in regionalnega razvojnega sveta regije. To so morali storiti zaradi nove članice skupnosti občin v Ljubljanski urbani regiji, občine Log Dragomer, ki se je pred časom izločila iz občine Vrhnika.

Z večino glasov je občinski svet podprl tudi pravilnik o dodeljevanju pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva ter podeželja v občini Trzin, ki bo veljal do leta 2013, prav tako pa člani sveta tudi niso razpravljali po tem, ko jih je župan seznanil, da je v imenu občine podpisal Pismo o nameri oz. skupnem interesu za sodelovanje v sistemu ravnanja z odpadki RCERO Ljubljana. Župan je povedal, da bo v prihodnje nujno potrebno najti novo

celovito rešitev za ravnanje z odpadki iz naše občine, saj kot so izvedeli že na prejšnjih sejah, po novem letu ne bo več mogoče odlagati smeti na dosedanjem odlagališču na Dobu. V program RCERO so vključene MO Ljubljana in nekatere okoliške občine, ki so že začele s pripravami za zgraditev objekta, kjer bi odpadke temeljito sortirali in nato predelovali, tako da bi se po obdelavi njihova količina krepko zmanjšala, kar bi olajšalo njihovo odlaganje. Pomanjkljivosti te rešitve sta, da bo ta sistem, če bo šlo vse po načrtih, začel delovati šele leta 2012, po obdelavi odpadkov pa bodo ti še vedno ostali, vendar v precej manjšem obsegu, vseeno pa bo treba tudi te odpadke nato nekje odlagati. Svetnice in svetniki so se nato seznanili z nekaterimi prerazporeditvami sredstev med proračunskimi postavkami v občini ter z informacijo o prenehanju mandata občinskega svetnika iz LDS Matjaža Lohorca. Na naslednji seji bodo sklepali o tem, kdo bo zasedel izpraznjeno mesto. Ob koncu seje so člani sveta tudi nazdravili novi zakonski zvezi njihovega kolega Matjaža Erčulja, ki je dva dni pred tem stopil v zakonski jarem.

Miro Štebe

Novosti pri odvozu smeti

Ker gre za kar precejšnje spremembe pri ravnanju z odpadki na območju Trzina, smo se o tej problematiki pogovarjali z g. županom Tonetom Peršakom.

Zakaj bodo januarja prihodnje leto smeti iz Trzina vozili v Celje?

Dosedanja deponija odpadkov na Dobu bo konec leta polna in morali smo iskati druge možnosti za odlaganje odpadkov iz trzinskih gospodinjstev in podjetij. Najcenejša oz. najustreznejša ponudba za deponiranje odpadkov iz naše in tudi drugih občin, ki so doslej odpadke odlagale v skupni deponiji na Dobu, je prišla iz Celja. Ker je do Celja pot iz Trzina skoraj desetkrat daljša kot do Doba, bo temu primerno tudi strošek odvoza odpadkov ustrezno višji, prav tako pa bo treba plačati tudi višji strošek odlaganja odpadkov na celjski deponiji, saj želi celjska mestna občina na ta način poplačati svoje vlaganje v ureditev deponije.

Po prejšnjih ocenah naj bi bilo deponijo na Dobu možno razširiti in uporabljati še vrsto let.

Načrtovali smo širjenje sedanje deponije na Dobu. Projekt za to je že pripravljen in Ministrstvo za okolje in prostor je zanj tudi dalo potrebna okoljska soglasja. S tem je potrdilo, da je okoljsko primerno pripravljen, vendar pa ne da okoljskega

dovoljenja, ki je potrebno, da bi načrte uresničili. So sicer še druge težave, na primer s pridobivanjem potrebnih zemljišč, vendar pa je prav to, da ministrstvo ne da dovoljenja, glavna ovira, da deponije ni mogoče širiti.

Načeloma naj bi se ministrstvo zavzemalo za urejanje večjih regijskih deponij, vendar pa se tega načela tudi druge ne držijo povsem. Z ministrstvom smo se veliko pogajali in bi nam verjetno dovoljenje tudi dali, če ne bi bilo različnih političnih pritiskov. S tem vprašanjem se ukvarjamo pet ali šest let. Ministrstvo smo poskušali prepričati z najrazličnejšimi argumenti, o tem smo govorili tudi med obiskom vlade v naši regiji, vendar nismo uspeli. Zdaj je odvažanje odpadkov v Celje najprimernejša rešitev, čeprav vsi vemo, da je začasna, vendar za nekaj let gotovo.

Kakšne so druge možnosti za rešitev težav z odpadki?

Trzin je še vedno član CERA - prizadevanj gorenjskih občin za ureditev centra za ravnanje z odpadki, vendar se gorenjske občine, kot vam je verjetno znano, še vedno ne uspejo dogovoriti glede tega vprašanja. Pred kratkim, konec junija, smo zato tudi podpisali pismo o nameri z Mestno občino Ljubljani in sosednjimi obmestnimi občinami, da se pridružujemo projektu za celovito ravnanje z odpadki na

območju MOL. Šlo naj bi za temeljito ločevanje odpadkov, njihovo izsuševanje in nato sežiganje. Treba pa je reči, da so tudi to dolgoročni načrti in bo do njihovega uresničevanja prišlo šele v prihodnjih letih.

V Trzinu naj bi zdaj prešli tudi na ločeno zbiranje bioloških in mešanih odpadkov iz gospodinjstev.

Res je. Včasih smo vse odpadke metali skupaj v iste kante za smeti, zdaj pa imamo v občini že nekaj časa ekološke otoke, kamor ekološko osveščeni občani ločeno dovažajo papir, steklo, plastenke in druge odpadke. Po novem letu pa bodo morali v vseh gospodinjstvih ločeno odlagati tudi biološke odpadke in druge gospodinjstvske odpadke. Gospodinjstva bodo za to ločeno zbiranje imela po dve različni posodi za odpadke. Odlaganje bioloških odpadkov se bo obračunavalo posebej, drugih odpadkov pa posebej. Občani bodo sicer za to dobivali le eno skupno položnico, vendar pa bosta ceni ločeni, saj bo Prodnik za odvoz in predelavo bioloških odpadkov izbral drugega ustreznega izvajalca. Te odpadke bodo predelovali v kompostarnah, kar pa ne bo mogoče več uporabiti, pa bodo sežigali. Mi bi to lahko začeli že prej, vendar Prodnik ni uspel dobiti ustreznega izvajalca. Objavili so razpis, vendar izvajalca niso dobili, zdaj, z novim letom, ko bo prišlo

tudi do drugih sprememb na tem področju, pa bomo to začeli izvajati. Zaradi jasnosti pa je treba povedati, da že zdaj, ko dobite položnice za odvoz smeti, plačate tri stvari. Eno je odvoz odpadkov,

drugo je njihovo odlaganje - pri tem ni nujno, da je za to isti izvajalec. Zdaj je bil izvajalec res isti, zdaj pa ne bo več. Prodnik bo še naprej zbiral in odvažal odpadke, v Celje pa jih bo vozil drug izvajalec in tudi

njihovo odlaganje bo v pristojnosti tretjega izvajalca - deponije v Celju. Tretja stvar, ki jo plačate ob plačilu položnice za odvoz smeti pa je okoljska taksa. To pa pobira država zaradi onesnaževanja okolja. MŠ

Morali bi nastopiti ostreje

Znovim letom se bosta odvoz in odlaganje odpadkov iz Trzina podražila skoraj za štirikrat. Na občini nas tolažijo, da so že doslej in še vedno tako drago plačujejo skrb za svoje odpadke v številnih drugih slovenskih občinah, zdaj pa bomo približno izenačeni z njimi. Dobra tolažba! Vendar nam tega pravzaprav ne bi bilo treba, saj se rešitev ponuja ob dosedanji deponiji na Dobu.

Ko smo se pri Javnem podjetju Prodnik, ki skrbi za odvoz in ravnanje z odpadki tudi iz Trzina, pozanimali glede nekaterih podrobnosti, nam je predstavnik podjetja g. Matej Kovačič povedal, da zdaj Prodnik na deponijo v Dobu vozi odpadke iz 12.000 gospodinjstev iz občin Domžale, Mengeš, Lukovica, Moravče in Trzin. Na ta način skrbijo za ustrezno ravnanje z odpadki za približno 53.000 prebivalcev. Ker se število prebivalcev v omenjenih občinah, še zlasti pa v občini Domžale, hitro povečuje, naglo narašča tudi število gospodinjstev, za katera odvažajo odpadke. Čeprav bo, po nekaterih neuradnih podatkih, deponija povsem polna šele marca, nam je g. Kovačič zatrdil, da bo deponija polna konec tega leta. Izvedeli smo tudi, da bi morala, če bi želela delovati še naprej, imeti tudi potrebno okoljevarstveno dovoljenje Ministrstva za okolje in prostor. Pri Prodniku zagotavljajo, da obstoječe odlagališče deluje skladno s pridobljenim okoljevarstvenim dovoljenjem, in bi lahko zadostilo tudi novim strožjim merilom EU, vendar bi bilo potrebno odlagališče povečati.

Pri Prodniku so se tega problema že dolgo zavedali, zato so že pred leti začeli razmišljati o možnih rešitvah. Ugotovili so, da bi odlagališče lahko širili jugovzhodno od obstoječih odlagalnih poljih, v smeri proti avtocesti, ki pelje v bližini. V dolinici, ki bi jo lahko spremenili v ustrezno odlagališče, je prostora za odlaganje odpadkov vsaj za deset do petnajst let. Pripravili so načrte za širjenje deponije in pri tem poskrbeli, da bi novo odlagališče zadostilo vsem zahtevanim okoljevarstvenim kriterijem - tudi evropskim, zato so za predlagane projekte dobili vsa potrebna soglasja, tudi okoljevarstveno soglasje Ministrstva za okolje in prostor, vendar pa je Ministrstvo za okolje in prostor potem zavrnilo izdajo okoljevarstvenega dovoljenja, ki je pogoj za pridobitev gradbenega dovoljenja.

Javna skrivnost je, da Ministrstvo za okolje in prostor ne izda dovoljenja zaradi nasprotovanja nekaterih okoliških prebivalcev, predvsem peščice tistih, ki sodijo v sam vrh sedanje politične oblasti v državi. Na Ministrstvu zatrjujejo, da država ne podpira več manjših območnih odlagališč, da se zavzema predvsem za večja regijska odlagališča, ki naj bi bila bolj gospodarna. Povedali pa so nam, da na Ministrstvu spodnja meja števila prebivalcev, ki naj bi zadoščala za odprtje odlagališč odpadkov, ni konkretno določena in da Ministrstvo odloča o vsakem primeru posebej. Odkrito sprašujemo, ali je lahko interes peščice vplivnih političnih posameznikov vzrok, da bo več kot 12.000 gospodinjstev v prihodnjih letih plačevalo neprimerno višje stroške odvoza odpadkov in ravnanja z njimi, kot bi jih sicer? Kje je tu logika? Okoljevarstveno ministrstvo s tem, ko ne da dovoljenja za širjenje dobskega odlagališča, spodbuja onesnaževanje okolja! Ali se zaveda, da bodo težki kamioni, ki bodo po novem letu vozili odpadke iz Trzina in sosednjih občin v Celje, neprimerno bolj onesnaževali okolje, kot tisti, ki so zdaj vozili na krajših razdaljah? Pa ne govorimo samo o izpustih avtomobilskih plinov v ozračje, težki tovornjaki tudi bolj uničujejo ceste, hkrati pa predstavljajo tudi ovire na cestah in nastajanje kolon.

Gospodje sosednje dobske deponije so v preteklosti prejemale kar visoke okoljske rente zaradi bližine odlagališča, vendar je to zdaj urejeno tako, da zanje prav gotovo ni več moteče - zato so jim rente odpravili, razen da mimo njihovih hiš res vozijo smetarski kamioni. Ampak gospodje funkcionarji bi bili lahko za vzgled. Lahko bi se tudi malo žrtvovali za svoje volivce, ki jim drago plačujejo njihove udobne stolčke. Ampak ob sedanjih strogih merilih, ki jih zahteva naša in tudi evropska okoljska zakonodaja, ta žrtev niti ni tako velika. Če ne bi šlo drugače, bi jim lahko spet začeli plačevati (neupravičene) okoljske rente, pa bi bilo to za 12.000 družin še vedno ceneje kot odvažanje odpadkov v Celje. Na Prodniku so nam še povedali, da tudi če bi takoj dobili dovoljenje Ministrstva za okolje, deponija v Dobu ne bi mogla takoj nadaljevati z delom. Za ureditev dodatnih odlagalnih polj odlagališča bi po prejemu pravnomočnega gradbenega dovoljenja namreč za izvedbo razpisov in tudi samo - fizično - izvedbo gradbenih del potrebovali približno 18 mesecev. Zanimivo pa je, da so nam na občini Domžale zatrjevali, da bi ta dela lahko opravili v enem letu.

Na vseh petih občinah, ki jih bo prizadelo zaprtje odlagališča na Dobu, v tem času sprejemajo nove cenike za odvoz smeti, ki bodo začeli veljati po novem letu. Povsod so v občinskih vodstvih nezadovoljni in zatrjujejo, da so poskusili narediti vse, kar je bilo v njihovih močeh, da pa mimo volje nekaterih zadrtih lakajskih birokratov na ministrstvu ne gre. Verjamem, da so na občinah naredili več, kot je bilo v njihovi moči in bi od njih lahko pričakovali, žal pa so vodstva občin, ki so doslej uporabljala odlagališče na Dobu, usmerjena nekako bolj levosredinsko kot sedanja oblast. Vendar pa to v nobenem primeru ne bi smelo iti na škodo običajnih ljudi, ki jim ni mar, katere barve je kdo, še kako pa jih zanima, kako bodo morali leta in leta plačevati previsoke zneske zaradi trme in nepopustljivosti nekaterih krepko obarvanih in tudi dobro nagrajenih veličin.

Spomnim se, kako je občina Domžale pripravila najrazličnejše javne protestne akcije, s katerimi so nasprotovali proti cestninski postaji na Dobu, se zavzemali za postavitev železniških zapornic v Depali vasi. Vem, da so šli tisti protesti zelo do živega oblastnikom v Ljubljani, in so se nanje odzvali, saj skušajo pred javnostjo kazati lepo lice. Proteste ljudi so skušali napeljati celo na svoj mlin. Zakaj ne bi tudi zdaj v občinah, kjer bo nerazumna svojeglavost birokratov »krepko udarila po žepih« čez 53.000 ljudi, pripravili nekaj takih protestnih akcij? Menim, da je že to ena od prvih akcij, kjer bi občine t.i. podjetne regije lahko pokazale svojo podjetnost in tudi moč.

Miro Štebe

Zbiranje vejevja

Občane Trzina obveščamo, da bomo za organizirano jesensko zbiranje vejevja poskrbeli v oktobru. V oktobrski številki Odseva bo objavljen točen datum začetka in konca akcije, navedena pa bodo tudi označena mesta, določena za zbiranje vejevja.

V skladu s tem vse občane prosimo, da z obrezovanjem sadnega drevja in živih mej počakajo do začetka zbiranja in ne odlagajo te vrste odpadkov v naravo.

Župan Tone Peršak

Ni nam žal, da smo se odločili za Trzin

Cprav je v Trzinu pravih kmetov le še za vzorec, se Trzinci lahko pohvalimo, da med nami živi prvi mož slovenskega kmetijstva, minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Iztok Jarc. V soseski T-3, ki ji pravimo tudi center Trzina, živi, s prekinitvijo zadnjih par let, ko je bil veleposlanik v Izraelu, že sedem let in je v našem kraju že stkal precej znanstev in prijateljskih vezi. Ker pa vsi bralci verjetno ne vedo, kako pomemben mož je naš sokrajan, smo se odločili, da ga nekoliko podrobneje predstavimo tudi v našem glasilu.

Ali se nam lahko predstavite? Od kod prihajate?

Doma sem iz Novega mesta. Rojen sem v Prečni, kjer je bil stari oče kovač in zaradi česar se je naši domačiji reklo »Pr'kovač«. Tam imamo tudi zidanico. Gimnazijo sem nato obiskoval v Novem mestu, na Univerzi v Ljubljani pa sem leta 1987 diplomiral iz mednarodnih odnosov. Prvo službo sem začel na današnjem Ministrstvu za zunanje zadeve, kot stažist sem delal tudi

jezike. Svoj čas je bila dobra folkloristka. Imava tri sinove, dva obiskujeta gimnazijo, najmlajši pa hodi še v osnovno šolo.

Kdaj ste se preselili v Trzin?

V Trzin sem se preselil leta 2000, ko sem se vrnil iz Bruslja kot diplomat. Naša generacija je morala stanovanja kupovati po tržnih cenah, zato je bila to takrat ena od bolj ugodnih ponudb. Ni nam žal, da smo se tako odločili, saj so stanovanja udobna, Trzin pa je prijetna lokacija za bivanje.

Kaj vas pritegne v Trzinu, koliko ga že poznate?

Trzin nudi dobro kombinacijo ugodnosti velikega mesta, ker je pač praktično že postal podaljšano naselje slovenske prestolnice, na drugi strani pa je podeželje z lepo naravo. To je odlično za bivanje in rekreacijo, pa tudi ljudje so prijazni.

Kaj pa pogrešate?

Poslovni prostori v novem naselju še niso zaživel. Ni celovite ponudbe storitev,

razvoja podeželja, ki bo veljal naslednjih sedem let, do 2013. Z vidika izvedbe gre za velike novosti glede na dosedanje ukrepe in postopke, kar je izredno zahtevno zlasti z vidika nalog AKTRP. Hkrati z uveljavitvijo reform pa smo morali v letošnjem letu zagotoviti tudi izvedbo elektronskega vnosa zahtevkov, na podlagi katerega bomo kmetom dodelili plačilne pravice za naslednjih sedem let. S tem smo kmetom zagotovili stabilen in predvidljiv sistem za kmetovanje. Javni transferji v kmetijstvo so sedaj dosegli najvišjo raven. Potrebno je gospodariti s temi sredstvi in biti v kmetijstvu ter živilsko predelovalni industriji konkurenčen v globalnem okolju.

Kaj bo za vaš resor pomenilo predsedovanje EU?

Priprave na predsedovanje potekajo s polno paro na večih področjih, vanj pa je vključenih 120 sodelavcev. Vsekakor je najpomembnejše področje priprava vsebine oziroma programa. Da bo predsedovanje tudi tehnično dobro izpeljano, ne smemo pozabiti na pripravo ustreznih proračunskih sredstev in organizacije dogodkov ter vse logistike, ki je s tem povezana. Pomembno je tudi področje komuniciranja z javnostmi in promocije Slovenije. Sicer pa bo v času slovenskega predsedovanja EU samo na področju kmetijstva na Svetu EU delovalo okoli 80 delovnih skupin. Predvidevamo, da bo moralo v polletnem obdobju od 50 do 60 naših ljudi aktivno sodelovati pri vodenju sestankov, nekateri tudi na dveh, treh področjih. Obenem bomo v Sloveniji organizirali kar 7 neformalnih srečanj. Poleg neformalnega zasedanja evropskih kmetijskih in ribiških ministrov bomo v polletnem času gostili še direktorje plačilnih agencij, veterinarskih uprav, gozdarskih direktoriatov ipd. Predsedovanje predstavlja za nas vsekakor velik izziv in priložnost, vendar se zavedam, da se bomo morali zelo potruditi, da mu bomo kos.

Kako gledate na kmetijske razmere v Trzinu? Ali lahko še kako dodatno pomagamo pri zaščiti še preostalih nekaj kmetov in ali je to sploh še smiselno?

Trzin je eno od tipičnih slovenskih območij, ki se gospodarsko hitro razvijajo, večkrat žal na račun kmetijskih zemljišč. Slovenija ima že sedaj najmanj njivskih površin na prebivalca v EU. Prihodnji razvoj bi se zato moral osredotočiti na druge vire, ki temeljijo na znanju in dodani vrednosti, manj pa na dejavnosti, ki zahtevajo pospešeno gradnjo in s tem zavzemajo najboljša kmetijska zemljišča. Seveda je potrebno pri tem nujno

Minister Iztok Jarc z Mihom Krejanom

na Evropski komisiji v Bruslju. Nato je bila moja pot razpeta med Ljubljano in Brusljem. Opravljal sem delo pogajalca za različne mednarodne sporazume, bil svetovalec za gospodarska vprašanja na Misiji RS pri EU, član ožje pogajalske skupine za članstvo RS v EU in leta 2001 postal državni sekretar za evropske zadeve na kmetijskem ministrstvu. 3 leta kasneje sem odšel za izrednega in pooblaščenega veleposlanika RS v Izrael. Letos pa sem sprejel izziv ministra za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Kot vidite, mi ni dolgčas.

Ali nam lahko na kratko predstavite vašo družino?

Žena je doma iz Ljubljane. Je diplomirana arhitektka, sicer pa tudi dobro govori tuje

morda manjka dobra prometna povezava med vsemi deli Trzina. Potrebujemo pa tudi boljši oz. bolj pogost dostop z javnimi prevoznimi sredstvi do Ljubljane.

Razmere na vašem ministrstvu so bile pred vašim prihodom precej kaotične, kako uspešni ste po vašem mnenju pri urejanju razmer?

Ne bi se strinjal, da so bile razmere pred mojim prihodom precej kaotične. Dejstvo je, da je bilo potrebno del manjkajočih sredstev v proračunu zagotoviti, in to nam je skupaj z ostalimi ministri v vladi uspelo. Sicer pa je letošnje leto eno najzahtevnejših do sedaj z vidika izvajanja ukrepov kupne kmetijske politike. Uvajamo namreč reformo neposrednih plačil in nov program

ravnotežje, saj tudi brez dobre infrastrukture hiter razvoj ni mogoč.

Zgornji del Trzina vse bolj »vpije« po obvoznici. Ta bo, kot kaže, zdaj speljana po, za trzinske razmere, najbolj kakovostnih kmetijskih zemljiščih, verjetno pa bo to za seboj potegnilo tudi pozidavo parcel med naseljem in bodočo obvoznico. Kako gledate na te načrte?

Kot sem že dejal v prejšnjem odgovoru, je pri načrtovanju nove infrastrukture potrebno upoštevati potrebo po razvoju, vendar ta ne sme iti na račun visokih standardov na področju varovanja okolja, ki jih Slovenija dosega.

Vse več slovenskih občin se zavzema za razglasitev njihovih površin na svojem območju brez gensko spremenjenih organizmov (GSO). Pridružila se jim je tudi naša občina, tako da je zdaj Trzin 21. občina, ki nasprotuje vnašanju gensko spremenjenih organizmov na svoje območje. Kako gledate na to in ali je v Trzinu sploh možna pridelava ekološke hrane? Občina je majhna, vse obdelovalne površine so zelo blizu precej obremenjenim prometnicam, ki prav gotovo po svoje zastrupljajo hrano, pridelano na trzinskih poljih?

V Sloveniji in v Evropi je precej odpora proti GSO. Treba je vedeti, da so nekateri GSO že odobreni s strani EU in se jih lahko uporablja tudi v Sloveniji. Ker trenutno področje soobstoja v Sloveniji ni urejeno, je to potrebno čim prej storiti. Zavzemam se za precej restriktiven zakon, ki bo določil pogoje soobstoja gensko spremenjenih rastlin z ostalimi kmetijskimi rastlinami. Ob tem pa se moramo zavedati, da Slovenija ne sme in ne more popolnoma prepovedati uporabe GSO, saj bi bilo to v neskladju s pravnim redom EU. Kar se tiče ekološko pridelane hrane, se lahko strinjам, da Trzin ni najbolj primeren območje za to. Nedvomno pa je ekološka pridelava tudi ena od priložnosti za slovensko kmetijstvo. Tega se zavedamo na kmetijskem ministrstvu, zato je to področje vključeno v sistem subvencij, letos pa smo širšo javnost in kmete opozarjali nanj v okviru promocijske kampanje »Nič dodano, nič odvzeto«.

Koliko poznate trzinske gozdove in kako gledate na želje po širjenju industrijsko-obrtnih cone pa tudi drugih delov naselja na račun gozda?

Ena od pomembnejših prednosti Trzina je, da ima v bližini veliko gozdov. Sam sem njihov velik zagovornik, saj se v njih tudi rekreiram. Pomen rekreacijske vloge gozdov smo upoštevali tudi pri noveli zakona o gozdovih, s katero bomo med drugim uredili področje gorskega kolesarstva. Kot sem že dejal, razvoj ne sme iti na račun uničevanja kmetijskih zemljišč in gozdov.

Miro Štebe

Tudi občina Trzin razglašena za območje brez gensko spremenjenih organizmov (GSO)

Trzinski občinski svet je na svoji seji 16. julija 2007 sprejel deklaracijo o negojenju gensko spremenjenih organizmov oz. rastlin. Trzin se je v deklaraciji obvezal, da na zemljiščih v občinski lasti ne bo dovoljeval gojenja gensko spremenjenih rastlin, da bo uporabil vse primerne ukrepe, kot npr. izobraževanja in razprave, da se kmetje in lastniki zemljišč na območju občine ne bi odločili za gojenje in sproščanje GSO na svojih zemljiščih.

Nacionalna kampanja »Brez GSO« se širi: že 21 slovenskih občin sprejelo izjavo o negojenju GSO

Občina Trzin se je pridružila dvajsetim slovenskim občinam, ki so se že odzvale na kampanjo »Brez GSO!«, ki jo je Inštitut za trajnostni razvoj začel na letošnji dan Zemlje, 22. aprila. Prva slovenska občina »brez GSO« je 23.5. letos postala občina Domžale. S kampanjo se je Slovenija vključila v evropsko kampanjo, ki sicer teče že dobro leto dni; po vsej Evropi je že preko 4500 občin in 174 regij brez GSO.

Na ITR je na spletnih straneh Geopedie objavljen interaktivni zemljevid Slovenije, na katerem si je moč ogledati aktualno stanje »občin brez GSO«. Dostop do zemljevida je možen prek www.itr.si.

Po mnenju koordinatorskega odbora je odziv zelo dober in kaže na velik odmev pobude med prebivalstvom in občinami; v kampanjo se je aktivno vključilo veliko društev in posameznikov po vsej Sloveniji, med njimi »ebelarska zveza, društva za biološko-dinamično kmetovanje in Združenje za zdravo Slovenijo«.

Glavni namen kampanje je spodbuditi poglobljeno javno razpravo o problematiki rabe gensko spremenjenih organizmov v kmetijstvu in hrani ter povečati ozaveščenost javnosti, pa tudi vplivati na politike in vlado, da se ustrezno opredelijo do rabe in gojenja GS rastlin.

Uporaba gensko spremenjenih organizmov, v katere so z gensko tehnologijo vstavljeni geni bakterij, rastlin, živali in človeka, je razmeroma nova. Znanstveniki se strinjajo, da delovanje genomov živih bitij še ni popolnoma raziskano. Domnevna odpornost na škodljivce in visoki hektarski donosi gensko spremenjenih rastlin so se v praksi pogosto izkazali za prazne obljube. Različne študije ugotavljajo povečano porabo pesticidov zaradi gojenja GS soje, koruze in bombaža v ZDA. Praktično je danes zaradi nezadostne in necelovite raziskanosti nemogoče predvideti in izključiti različna tveganja, ki jih sproščanje GSO v okolje prinaša.

Negativna posledica je lahko prenašanja genov z gensko spremenjenih rastlin na divje sorodnike, pojavljanje novih rastlin, odpornih na herbicide, prizadetost talnih ekosistemov ter negativen vpliv na koristne žuželke, čebele in druge nevretenčarje. Gensko spremenjene rastline, ki tvorijo za žuželke toksične beljakovine, so lahko toksične tudi za ljudi. Nemogoče je dokazati, da gensko spremenjena hrana ne bo povzročala novih alergij. Zaradi take negotovosti so se v občini Trzin odločili za načelo previdnosti pri sproščanju GSO v okolje. V neposredni bližini Trzina deluje Center za razvoj kmetijstva in podeželja Jable, ki proizvaja in vzdržuje semena avtohtonih rastlinskih sort. Te bi bile z navzkrižnim oprraševanjem z gensko spremenjenimi rastlinami izgubljene. Ugotavljajo, da zaenkrat na njihovih poljih še ni prišlo do onesnaženja avtohtonih rastlinskih sort z GSO. Že manjše gensko onesnaženje z leti preraste v veliko gensko onesnaženje, in ga praktično ni mogoče ustaviti. »as, izkušnje pridelovalcev GS rastlin drugod po svetu ter nove znanstvene raziskave bodo morda prinesle bolj prepričljive argumente za sproščanje GS v okolje.

Romana Ana Dolenc

Kruh iz Trzina, ki diši tudi predsedniku

Na obrobju trzinske obrtno-industrijske cone v zadnjem obdobju vse bolj diši po slastnih krušnih dobrotah - pa ne le slastnih - tudi zdravih. Miha Krejan je s svojo družino tu namreč osnoval eno bolj uspešnih pekarn in mlinov pri nas - zdaj že v širši okolici poznano kot Hiša kruha - kjer jim je zahtevne kupce uspelo prepričati s peko kruha na star način iz ekološko pridelanih žit.

»Naša Hiša kruha je edinstven obrat v Sloveniji in stvari smo uspešno postavili na svoje mesto - pečemo tako, kot so včasih, čeprav začetki niso bili tako obetavni. Začeli smo namreč iz nič, brez potrebnega znanja, strokovnih informacij in pripomočkov za mletje in peko. Hodil sem okrog, spraševal, kupoval... A peka domačega kruha je že skoraj pozabljena, zato sem se sprva obrnil kar na svojo družino in recepte svoje mame, saj smo imeli pri nas doma kmetijo,« je najin pogovor začel **Miha Krejan**, ki je v zadnjem obdobju navajen odgovarjati na različna vprašanja novinarjev in si je kljub obilici dela prijazno vzel čas tudi za predstavitve v Odsevu.

Peka kruha za sprostitev

Če Mihe Krejana še niste opazili v Trzinu, je gotovo pritegnil vašo pozornost, če ste kakšno soboto v zadnjem obdobju kupovali na ljubljanski tržnici. Miha tam vsako sobotno dopoldne namreč s svojo premično pečo peče kruh pred svojimi kupci, in čeprav kruh peče že vse svoje življenje in je danes že pravi mojster kvasa in moke, je njegova zgodba, povezana s tem, zelo zanimiva in neobičajna.

»Kar dvajset let sem bil lastnik in direktor enega največjih elektroinstalaterskih podjetij, in sem kruh po napornih delovnikih pekel le za sprostitev in zabavo - za prijatelje. Hobi se je nato praktično čez noč spremenil v posel, a ta preskok je bil zame skok iz mrzle v mlačno vodo,« svojo življenjsko spremembo, v kateri zdaj najde veliko veselja, slikovito opiše Krejan, ki se je posla lotil skupaj s svojo družino. Začetki leta 2001 niso bili lahki. »Prvo leto dohodka ni bilo. Z ženo sva bila sama za vse, in smo vse skupaj tudi zastavili kot majhno družinsko podjetje. Težava je bila predvsem v tem,

Miha Krejan s svojo ženo Mari in starejšim sinom Rokom, ki se je vpisal na biotehnično fakulteto, saj z veseljem dela v domači pekarni.

da nisva našla kupcev, saj ljudje niso bili vajeni takšnega kruha. Najraje kupujejo mehak, svetel in tudi očem prijeten kruh, zato tega našega, ki je bolj trd in temen, sprva niso sprejeli, zato sem začel hoditi po prireditvah, predavanjih in tržnicah, kjer sem kruh pekel pred ljudmi, da so se na lastne oči prepričali, kako je narejen. Pogosto so nas namreč spraševali, ali kruh barvamo, da je tako temen. Bili so preprosto zmedeni.« Ker se samo s prodajo kruha ni dalo preživeti, sta s ženo Mari dejavnost

kmalu razširila tudi po tehnični plati - uvažati sta namreč začela hišne mline za žito in peči za peko kruha. Osnovna zamisel - peči dober kruh, pa se je razširila še na izobraževanje in ozaveščanje kupcev. Nastala je Hiša kruha, v kateri Krejanovi danes ponujajo ekološko pridelano žito, pekovske izdelke, tehnologijo in znanje. Podjetje je še vedno večinoma v družinskih okvirih, saj sta se za domačo dejavnost navdušila tudi sinova Gašper in Rok, vseh skupaj pa je danes zaposlenih že deset ljudi.

Miha Krejan z mlinčkom, ki ga je za mletje žita uporabljal tudi predsednik Janez Drnovšek. Svojim tečajnikom z veseljem razloži in pokaže, kako je treba žito zmlati, kako zamesimo testo in v kakšni peči se kruh najbolje speče. V Krejanovi pekarni se najde kar 57 različnih receptov in prav vse z veseljem razkrijejo.

Od polj do ust

Hiša kruha je pravzaprav sodoben, a v kmečkem slogu zgrajeni prizidek k pekarni, ki so ga slavnostno in medijsko odmevno odprli novembra lani, v njem pa je velika učilnica, v kateri izvajajo šolo peke kruha na tradicionalni način, in razstavni prostor pekovske opreme »Od polj do ust«, kakor so ga poimenovali. Velik pomen Miha Krejan posveča prav izobraževanju.

»Kruh je najpreprostejše speči, to zmore vsak sam in doma. A pomembno je predvsem to, kakšen kruh jemo, kdaj in kako. In to bi radi naučili ljudi v naši Hiši kruha. Kruh se recimo vedno

jč s sadjem, orehi ali vinom, nikoli kot dodatek jedem, kot smo navajeni in kot nam postrežejo v restavracijah. Okus in polnost kruha sta namreč zelo odvisna od tega, kako ga uživamo. Naš prvotni namen je bil samo peči dober kruh. Kako do tega priti, sprva še sam nisem vedel, tudi najprej nisem vedel, kje dobiti tako žito. Z Vincijem Ferenčakom sva se našla naključno, in danes smo prav mi njegov največji odjemalec žit,« Krejan napelje na največjega slovenskega ekološkega pridelovalca žit, ki ima v Prekmurju kar 250 ha veliko obdelovalno

površino, kjer najrazličnejša žita goji na povsem naraven način. Njegove pridelke odkupujejo že četrto leto. Krejan mi kar na snopih žita, ki krasijo Hišo kruha, preprosto razloži, kako je posamezno zrno sestavljeno, kakšen pomen ima ovojnica, kakšne so razlike med posameznimi sortami žit ipd. »V sredini vsakega zrna je gluten, a tega nimajo vsa žita, med njimi ajda, koruza in oves. Kruha iz samo koruzne moke tako ni mogoče speči, in ga moramo vedno peči iz mešane moke. Prednosti vsakega žita so v kalčku in v plasteh v ovojnici. Zahteven tehnološki postopek, s katerim se je na mlinskih kamnih ločilo belo moko od luščin, so si nekdanj lahko privoščili le najbogatejši, zato bel kruh v naši zavesti pogosto še danes velja za nekaj boljšega, prazničnega.« Da ve, o čem govori, dokazujejo tudi mnoge strokovne knjige, ki na radovedne tečajnike čakajo na policah, in dejstvo, da se je v zadnjem obdobju povezal tudi z biotehniško fakulteto.

»Kruh je lahko dober in zdrav hkrati,« je dejstvo, ki v njihovi pekarni še kako drži.

Poleg izobraževanj v šoli peke kruha - tečajev, ki jih lahko obišče prav vsakdo, lahko v Hiši kruha kupimo tudi stroje za čiščenje in mletje žita, gnetenje testa, izdelavo rezancev, večje in manjše krušne peči, omare za prekajevanje ter vse potrebne pekovske pripomočke.

80 ton pire na leto in 300 kg kruha na dan

»Smo edini v Sloveniji, ki trenutno pečemo profesionalno ekološki kruh za trg v

V Hiši kruha skoraj vsak dan gostijo tečajnike, ki se želijo naučiti peči dober in zdrav kruh.

takih količinah. Seveda tudi druge pekarnice pečejo ekološki kruh, a moko uvozijo, pri nas pa postopek od začetka do konca izpeljemo sami,« razlaga, medtem ko si ogledujeva skladišče žit in mline ter samo pekarno, v kateri dnevno, no, bolje rečeno vsako noč, spečejo približno 300 kilogramov kruha iz različnih mok. V svojem skladišču tako hranijo in nato čistijo ter meljejo pšenico, piro (vsako leto odkupijo kar 80 ton neočiščene pire), rž (čeprav je to žito v Sloveniji že zelo redko in čisto izrojeno), ajdo, koruzo, ječmen, oves in proso. In vse to na ekološko pridelan način. Različna žita omogočajo tudi pestro paleto barv kruha in drugih pekovskih izdelkov, ki jih Krejanovi prodajajo v svoji domači pekarni, na ljubljanski tržnici, nekaterih gostilnah in trgovinah ter pri drugih izbranih odjemalcih. »Vsak kruh ima svojo barvo: pira je svetlo rjava, pšenica temno rjava, ajda je temno siva, rž je sive barve ...«. Veliko lepih besed, kot

Miha Krejan je v svoji pekarni pogosto pekel cele noči, v svoji hiši pa ima peč predvsem za peko dobrot in razvajanje svojih najbližjih.

vsak kmet, ki prisega na ekološko obdelovanje zemlje, najde za piro, »pozabljeno vrsto pšenice«, kakor ji radi rečemo, ki ima izredno kakovostno sestavo balastnih snovi in veliko aminokislin, njena edina večja pomanjkljivost pa je nekoliko slabši hektarski donos.

V ekološkem kmetovanju je še veliko možnosti

Kruh iz ekološko pridelanih žit iz Trzina je vse bolj poznan, a načrti Mihe Krejana se z uspešnim družinskim podjetjem še niso uresničili. »Moja želja je izobraziti in naučiti kmete, da bi začeli

na ekološki način gojiti žito in se povezovati v vaške pekarnice, saj je le v tej dodani vrednosti, v tej kakovosti, prihodnost naših malih kmetov. Če kmet nima več kot 200 ha zemlje, se mu pri nas žita ne splača pridelovati. Naša kmetijska zemljišča so že pošteno izčrpana, če pa damo zemlji s kolobarjenjem možnost, da se obnovi, lahko kmetujemo v nedogled. In če želimo, da bo veriga zdravega kmetovanja in prehranjevanja od začetka do konca sklenjena, moramo izobraziti prav kmete,« je prepričan Miha Krejan, ki namerava del svoje dejavnosti preseliti na eno od kmetij. Znanje in zavest o zdravi prehrani bi zelo rad prenesel tudi na slovenske šole, a tu bo pot, zaradi strogih razpisov, še veliko težja. »Kljub vsemu se mi zdi, da je to, kar počnemo zdaj, šele nek začetek in zelo optimistično gledam na vse skupaj. Gremo v pravo smer in vesel sem, da sta se tudi sinova odločila za delo doma, tako da smo tudi kadrovsko preskrbljeni,« ne more skri-

ti svoje pozitivne naravnosti, čeprav se zaveda zanimive značilnosti nas, Slovencev, ki kruh še vedno najraje kupujemo le »čez cesto« in redko dlje. S svojimi krušnimi dobrotami je doslej navdušil že predsednika Janeza Drnovška, Milana Kučana, ljubljanskega župana Zorana Jankoviča ter številne zveste kupce, ki priznavajo, da kruhu, kljub trdi skorji in temni sredici, ni para. Kljub vsemu pa v svojih krušnih pečeh z različnimi dobrotami še vedno najraje razvaja svoje domače in prijatelje.

Besedilo in foto:
JASNA PALADIN

Slovo župnika Pavleta

G. Pavle Krt ob slovesu z dr. Bogdanom Dolencem

V nedeljo, 29. julija, smo se v župnijski cerkvi poslovili od našega dosedanjega župnika Pavleta Krta. Svete maše se je udeležilo veliko Trzincev, ki so se prišli zahvalit gospodu župniku za 15 let požrtvovalnega dela v naši župniji. Mnogo malih Trzinčkov je gopod Pavle krstil, jim podelil prvo sveto obhajilo in se vsak dan trudil z njimi pri verouku. Ko so postali zreli kristjani, jih je spremljal pri

prejemu zakramenta svete birmе. Sveta birma naj ne bo slovesen izhod iz Cerkve! Kdor se je hotel cerkveno poročiti, se je vedno lahko oglasil pri župniku in se z njim, ob soku, piškotu ali kozarčku rujnega, da je beseda lažje stekla, dogovoril o poroki. Z veseljem se ga bomo spominjali tudi cerkveni pevci, saj skoraj ni minila vaja brez čajčka izpod Kamniških planin, ki ga je rad ponudil tudi krasilkam cerkve

ob sobotah dopoldan. Zelo rad hodi na planino Košutno, kamor je vsaj enkrat na leto povabil tudi trzinske planince. Vsak prvi petek v mesecu je po domovih obiskoval bolnike in starejše. Pokojne Trzince je spremljal na njihovi zadnji poti do božje njive, kjer čakajo vstajenja, v Mengšu, v Domžalah in v zadnjem času tudi na ljubljanskih Žalah.

Med slovesno mašo, pri kateri se je od njega pristrčno poslovil tudi gospod Bogdan Dolenc, ki je v naši župniji duhovni pomočnik, sta zapela mladinski in mešani cerkveni zbor. V imenu župljanov se mu je za vse vidne in nevidne darove zahvalil France Banko. Vse pa je na koncu svete maše povedal dolg aplavz, ki je bil samo skromna zahvala vseh prisotnih za ves trud, ki ga je v Trzin v preteklih letih vložil gospod Pavle. Po maši smo se zadržali pred cerkvijo, kjer so nas pričakale sladke in tekoče dobrote naših gospodinj. Tam smo še zadnjič poklepetali z našim župnikom.

Franci Banko

Vabilo pevcem

Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin vabi k sodelovanju v našem pevskem zboru vse, ki imate veselje do petja. Prijave sprejemamo v Informacijskem centru Ivana Hribarja. Vabljeni!

Župnija Trzin je dobila novega župnika

Prvega avgusta je prišlo do menjave župnika v naši župniji. Župnik Pavle Krt je odšel za duhovnega pomočnika v župnijo Domžale, na mesto župnika v Trzinu pa je bil nastavljen Boštjan Guček, bivši kaplan v župniji Domžale. Slovesno ustoličenje novega župnika smo imeli v

nedeljo, 12. avgusta, pri enajsti maši. Obred je vodil naš arhidiakon, gospod Franci Šuštar. Ljubljanska nadškofija je razdeljena v štiri arhidiakonate. V tretji arhidiakonatu spada dekanija Domžale, Kamnik, Litija in Zagorje. Župnija Trzin spada v dekanijo

Domžale, ki obsega približno ozemlje nekdanje občine Domžale, brez župnije Homec. Dekani in arhidiakoni so izvoljeni izmed duhovnikov posamezne dekanije oziroma arhidiakonata. Trenutno je dekan Domžalske dekanije mengeški župnik, g. Matej Zevnik. Toliko za pojasnilo, kaj arhidiakon sploh je, ker ljudje tega običajno ne vedo.

Novi trzinski župnik je med sveto mašo slovesno prebral katoliško veroizpoved in obljubil, da bo vestno vodil našo župnijo, redno daroval sveto mašo in učil božje ljudstvo in da bo sledil naukom svete Cerkve in bo pokoren papežu in škofom. Po končani sveti maši, pri kateri sta zopet zapela mladinski in mešani pevski zbor župnije Trzin, nas je pred cerkvijo vse skupaj, za bolj pogumen začetek dela novega župnika v naši župniji, pričakal pogrinjek dobrot trzinskih gospodinj.

Našemu novemu župniku želimo obilo uspeha in blagoslova med Trzinci!

Franci Banko

Urnik verouka in ostalih dejavnosti v župniji Trzin v šolskem letu 2007/2008

razred:	dan:	ura:
1. razred	SOBOTA	OB 10.00
2. razred	SREDA	OB 17.00
3. razred	TOREK	OB 15.00
4. razred	ČETRTEK	OB 17.00
5. razred	PONEDELJEK	OB 15.00
6. razred	TOREK	OB 16.00
7. razred	TOREK	OB 17.00
8. razred	PONEDELJEK	OB 16.00
9. razred	PONEDELJEK	OB 17.00
mešani pevski zbor	PETEK	OB 20.00
mladinski pevski zbor	SOBOTA	OB 17.00
otroški pevski zbor	SOBOTA	OB 15.30

UNIVERZA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE LIPA DOMŽALE

Domžale, Ljubljanska 58

Občani zrelih let, pridružite se nam v UNIVERZI ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE LIPA DOMŽALE in se vpišite v:

• **TEČAJE TUJIH JEZIKOV:**

angleščina, nemščina, italijanščina, francoščina, španščina, ruščina

• **TEČAJE ZGODOVINE:**

- umetnostna zgodovina, zgodovina religij, zgodovina in kultura tujih narodov, lokalna zgodovina

• **OBLIKE KULTURNEGA USTVARJANJA:**

- likovni krožek, literarni krožek, pevski zbor

• **TEČAJ KERAMIKE**

• **TEČAJ ASTROLOGIJE**

• **TEČAJ RAČUNALNIŠTVA:**

- word, excel,

• **RAČUNALNIŠKA ŠOLA**

• **FOTOGRAFSKI KROŽEK:**

- možnosti digitalnega fotoaparata in računalnika

• **ŠPORT IN REKREACIJA:**

- joga za starejše, telovadba, kolesarstvo, pohodništvo in planinstvo

• **PLESI:**

- plesna rekreacija, ples v dvoje, orientalski ples

• **PSIHOLOGIJA**

• **RAZGOVORI O DOŽIVLJANJU SEBE, SVETA IN MEDITACIJA**

• **POSKRIBIMO ZA SEBE:**

- predavanja priznanih strokovnjakov in zdravnikov, zdrava prehrana, nega bolnika,

• **MASAŽA:**

- refleksna, hrbta, limfna dranaža,

• **DELAVNICA ROČNIH SPRETNOSTI:**

- ročna dela, aranžiranje cvetja, šiviljski tečaj, kuharski tečaj,

• **PUNČKE UNICEF**

• **IZLETNIŠTVO - ŠTUDIJSKA POTOVANJA**

- ogled kulturnih in naravnih znamenitosti doma in v tujini

VPIS V NOVE OBLIKE JE V SEPTEMBRU.

Obiščete nas lahko na Ljubljanski 58
(Domžalski dom - vhod z dvorišča)
vsak

**PONEDELJEK in SREDO
od 10. do 12. in 16. do 18. ure**

Dodatne informacije dobite po telefonu: 041 727 873.

ZANIMIVO IN LEPO JE PRI NAS - PRIDRUŽITE SE NAM

Novosti v trziški knjižnici

Začele se bodo pravljичne urice - **trikrat tedensko, ob 17.00:**

- v ponedeljek za otroke, stare od tri in pol do štirih let,
- v sredo za štiri do petletnike in
- v četrtek za otroke, stare od pet do šest let.

še naprej jih bo vodila ga. Milica Radmilič.

V sodelovanju z društvu, ki bodo pokazala zanimanje za tovrstno sodelovanje s knjižnico, bodo začeli z druženji, kjer se bodo pogovarjali o določeni knjigi ali pa o knjigah in bralni kulturi nasploh.

Obiske v knjižnici bodo organizirali tudi za starejše občane, ki se povezujejo v skupinah NAŠE VEZI in TRZINSKI IZVIR. Obiskovalce bodo seznanili s privlačnim knjižnim izborom ter si izposodili knjige na daljši rok.

V prostorih knjižnice bodo uvedli oglasno desko, kjer bodo mladi bralci oglašali NAJ knjigo in jo priporočali svojim vrstnikom. Tako bodo sami uresničevali izbor najbolj všečnih knjig, prebranih v tekočem letu.

Meta Železnik

Ponovitev povabila v FOLKLORNO SKUPINO ZA ODRASLE

Po objavi v zadnji številki Odseva smo na naslov Turističnega društva Kanja Trzin prejeli enajst prijav za sodelovanje v folklorni skupini za odrasle. Verjetno je še nekaj takih, ki jih tovrstna dejavnost veseli in, ker se bodo vaje začele šele oktobra, povabilo še enkrat ponavljamo:

JESENI V TRZINU FOLKLORNA SKUPINA ZA ODRASLE?!

Večletne želje posameznikov in tudi TD se bodo zglela v jeseni uresničile.

Ponuja se nam priložnost pridobiti strokovnega vodjo odrasle folklorne skupine.

Žal nam bi bilo, če te priložnosti ne bi izkoristili in zagotovili potrebno (vsaj 8 parov) število udeležencev. Možna je tudi druga oblika, da skupaj z udeleženci iz Domžal ustanovimo folklorno skupino za oba kraja (po zadnjih informacijah je v Domžalah dovolj prijav za samostojno folklorno skupino).

Oglasite se v TD Trzin oz v Obč. inf. središču, Ljubljanska c. 12/f in izpolnite prijavnico z vašimi podatki, ki bodo uporabljeni le za namen folk. dejavnosti. Prijavite se lahko vsi ljubitelji folklorne, stari od 17 let naprej.

VABLJENI!

Miha Pavšek - Doma sem v Trzinu, kjer je lepo živeti

Ce vam odkrito povem - začetek septembra je, mene pa zebe, kot da smo sredi zime. Sedim na domači terasi in mimo cigaretnega dima opazujem nebo in Krvavec pod njim. Ste zadnja leta opazili, da ni več prehodov med letnimi časi? V nedeljo se še veselo praviš na vročem piranskem soncu, v ponedeljek pa navsezgodaj iščeš najtoplejšo bundo in z mufom obložene škornje....

No, malo sem zašla iz teme. Torej - hitre vremenske spremembe so tu in v Trzinu imamo poznavalca, ki ve o teh stvareh zelo veliko - je eden naših največjih strokovnjakov za raziskovanje snežnih plazov in ledenikov, poleg tega pa še športnik od glave do pete, navdušen planinec in turni smučar, ponosni oče in aktiven član naše skupnosti. Zato vam danes predstavljam Miho Pavška.

V njegovi knjigi z naslovom »Snežni plazovi v Sloveniji« lahko na kratko povzamemo njegovo življenjsko pot:

»Je magister znanosti, univerzitetni diplomirani geograf in etnolog in dela na Geografskem inštitutu Antona Melika ZRC SAZU v Ljubljani. Rojen je bil leta 1965 v Ljubljani, v Trzin pa je z družino prišel pred petimi leti.

Objavil je preko 500 različnih bibliografskih enot, ki so povezane večinoma s problematiko naravnih nesreč v Sloveniji, fizično geografijo, vremenom in gorami. Sodeloval je pri številnih projektih na inštitutu, med drugim tudi pri zbiranju podatkov za katastrof snežnih plazov, rednih meritvah ledenika pod Skuto in Triglavom, regionalnogeografski monografiji Slovenije, pregledu zemljepisnih imen... Kot predavatelj redno sodeluje pri izobraževanju na področju varstva in zaščite pred naravnimi nesrečami, še posebej pred snežnimi plazovi. V zadnjih letih za različne medije pripravlja redne poljudne prispevke z geografsko vsebino. Leta 2000 ga je Zveza geografskih društev Slovenije nagradila s pohvalo za uspešno delo na področju geografije in prizadevno sodelovanje v organih zveze.«

Nam lahko za začetek predstavite vašo družino?

Z ženo Natašo in tremi otroki (enajstletnim Aljažem, skoraj sedemletnim Filipom in štiriletno Maksi) živimo v Trzinu v stanovanjskem naselju T-3. V Trzin smo se preselili iz Medvod. Sicer imam deloma gorenjske korenine, vendar sem mladost preživel v Ljubljani. Tam sem obiskoval tudi gimnazijo in kasneje fakulteto.

Žena pa je s primorskega konca. Spoznala sva se na univerzi preko športa (in geografije) in tak je tudi naš način življenja. Trzin je odlično izhodišče tako za najrazličnejše izlete, kolesarjenje, rolanje, kot tudi za službo v Ljubljani. Poleg tega pa mi je všeč, da se naše blokovsko naselje drži starega dela Trzina, ki se mi zdi bolj pristen. Pravi blagoslov za Trzin je knjižnica, ki jo imamo tu v bližini, všeč mi je tudi, da imajo naši otroci blizu šolo in vrtec ter igrišča in športni park. Poleg tega je čutili utrip kraja na vsakem koraku, saj imamo prijetne sosede in znance, s katerimi se

udeležujem športnih aktivnosti (odbojka, badminton, plezanje po umetni steni v telovadnici...).

Vem tudi, da obstajajo »Trzinci« in »Trzinčani«. Upam, da bom v prihodnjih nekaj letih dobil povabilo, da opravi sprejemni izpit za »Trzinca«, saj je v Trzinu lepo, in bom še nekaj časa tu, morda pa celo »za zmeraj«.

Študirali ste geografijo?

Po gimnaziji so me poslali za leto dni v takratno JLA - v ravninski del Srbije, kot je bilo določeno, potem pa sem se odločil za študij geografije in etnologije. Poleg študija sem takrat veliko časa prebil v športnem društvu Narodni dom (takrat še Partizan) kot vaditelj splošne telovadbe. Kot študent etnologije sem sodeloval tudi s prizanim profesorjem doktorjem Janezom Bogatajem, ki je bil moj predavatelj. Pri njem sem opravil dve zanimivi seminarski nalogi. Prva je bila »Etnološki oris godbe Vevče«, v kateri sem igral 15 let, oziroma do Aljaževega rojstva, in sem tako združil prijeto s koristnim. Ker pa sta bila moja pokojna starša aktivna člana ljubljanskega Sokola, sem si izbral v drugo temo »Družabno življenje ljubljanskega Sokola med dvema vojnama«.

Ste eden naših največjih strokovnjakov za raziskovanje snežnih plazov, merite pa tudi naša dva ledenika oziroma kar je še od njih ostalo...

Ah - saj nisem edini. Moram tudi povedati, da sta bila velika strokovnjaka-lavinologa tudi žal že mnogo prezgodaj pokojna univerzitetna predavatelja Tomaž Vrhovec, ki ga je konec leta 2004 pod sabo pokopal prav snežni plaz, in Aleš Horvat, oba tudi moja gorniška učitelja in predavatelja. Moje delo obsega različna področja, vendar se največ posvečam delu na področju snežnih plazov in nekaterih drugih naravnih nesreč. Preučevanje ledenikov sem pravzaprav »podedoval« od predhodnikov na inštitutu, kjer počnemo to že več kot šest desetletij in gre za enega najstarejših in kontinuiranih raziskovalnih projektov pri nas.

Nam lahko kaj več poveste o ledenikih?

V Sloveniji imamo dva ledenika, prvi je Triglavski ledenik, drugi pa ledenik pod Skuto.

Sta najbolj jugovzhodno ležeča ledenika v Alpah, zato sta tudi najbolj občutljiva na podnebne spremembe in velika verjetnost je, da bosta izginila med prvimi... Noben od njiju po površini ne presega hektarja,

njuna velikost iz leta v leto niha, dolgoročno pa se stalno krčita.

Ledenik ima le dva »letna časa« - redilno dobo (od prvega snega, ki ostane, in nekje do začetka junija) in talilno dobo, v kateri ga »načenja«. Vsako leto ob koncu talilne dobe, ki je prav te dni, opravljamo redne meritve. V zadnjih letih smo opazili, da je ledenik pod Skuto po površini že presegel Triglavskega, čeprav leži na nižji nadmorski višini. Vendar pa je v zatrepu krnice nad Ledinami več kot sedem mesecev na leto v celoti skrit pred soncem. Imamo to srečo, da bo naša generacija morda pričala izginotju teh dveh ledenikov, danes le še majhnih ledeniških zaplat, ki od daleč bolj spominjata na snežišči.

Morda se sliši čudno, vendar je to posledica naravnega dogajanja, na katerega pa ima, zdaj že vse bolj očitno, nezanemarljiv vpliv tudi človek. Gledano skozi geološko zgodovino so ledeniki ciklični pojav, saj sta tudi naša dva nastala najverjetneje v tako imenovani mali ledeni dobi oziroma med sredino 15. in 19. stoletja. Od konca tega obdobja do danes se je površina ledenikov v Alpah skrčila kar za polovico, pri čemer so in bodo odnesli najkrajšo prav mali ledeniki. Zanimivo je tudi, da potrebujemo za nastanek meter debelega ledeniškega ledu 6-8 metrov snega in tri do pet let časa...

Je človek kriv za segrevanje ozračja?

Sem realen človek, do narave sicer prijazen, nisem pa »zeleni« radikalec. Ne morem trditi, da je za globalno segrevanje kriv izključno človek. Zagotovo pa na to vpliva naš vse bolj potrošniško naravnani način življenja, vendar - bodimo realni. Kot sem že rekel, podnebna nihanja so bila tudi v preteklosti (tudi Sahara je bila nekoč travnata in deloma rodovitna pokrajina...) in tudi segrevanje ozračja je v osnovi naraven pojav, toda ljudje ga vse bolj stopnjujemo z neprimernim, enostranskim odnosom (le jmeljemo) do narave oziroma posegi v pokrajino. Povsem smiselno je, da je do kakšne pašne planine včasih potrebno speljati tudi cesto, da lahko domačini še pasejo. Tudi kakšno drevo je potrebno podreti (še kako pogrešam tistega pri banki na Mlakah), a potem zasaditi drugje novega in omogočiti gorskim kmetijam dostojno preživetje. Seveda pa se v teh stvareh ne sme pretirati.

Tudi pri smeteh, na primer, se bodo morali odgovorni bolj zavedati pomena ločevanja,

zbiranja in predelave odpadkov. Tu je še zmanjševanje porabe energije, uporaba javnega prometa in podobne stvari, ki so nujne za zmanjševanje onesaženja - s tem posledično pa tudi za manj intenzivno segrevanja ozračja.

Zime so vedno bolj mile in zelene, v zadnjih petdesetih letih se je povprečna temperatura dvignila tudi do 2 stopinji Celzija, izginjajo prehodi med letnimi časi, padavin je manj, a so časovno in krajevno intenzivnejše... Več kot enoletni niz mesečnih temperaturnih podatkov za Slovenijo kaže, da gre za daleč najtoplejše obdobje vse od začetka meteoroloških meritev pri nas v sredini 19. stoletja. Za

rekordno toplo leto ne potrebujemo več do konca tega leta niti posebno toplih mesecev, temveč zadoščajo že »normalno« topli.

Ste tudi planinski vodnik....

Oba z ženo imava rada zimo in vse, kar je povezano s snegom in ledom, zato ne čudi, da sem tudi sam velik ljubitelj turnega smučanja. Kot zunanji strokovni sodelavec Katedre za gornišvo Fakultete za šport pomagam pri izvedbi vsakoletnih zimovanj študentov na Komni.

Že omenjeni Tomaž Vrhovec pa me je že leta 1988 povabil k organizaciji tednov turnega smučanja na planini Na kraju in navdušenje nad tem se je ohranilo, tako da so to postala redna letna srečanja v koči »strica Toma«. Vanjo so se vključevali vsi - od srednješolcev, študentov pa do starejših turnih smučarjev in ker je bila ena izmena premalo, jih je nastalo z leti precej več, kakšno leto tudi do štiri!. V teh druženjih se je spoznalo in kasneje ostalo za vedno skupaj (bolj ali manj) tudi veliko parov. Turnosmučarsko druženje poteka v koči Majerca, ki je sicer v lasti planinskega društva Jeglič, sem in tja pa zaide vanjo tudi kakšen Trzinec. Običajno smo že v

pozni jeseni do koče znosili osnovna živila, da je bilo dovolj hrane za obiskovalce čez zimo. Ta srečanja imam res rad in mi veliko pomenijo, saj tam srečujem stare prijatelje in spoznavam vedno nove ljudi. Na sploh sem rad med ljudmi, še posebej v gorah, nenazadnje je treba vse to kar je okrog nas in doživljamo z nekom deliti...

Poleg rednega dela sodelujete tudi z različnimi mediji in radi fotografirate...

Ja, ampak to je bolj ljubiteljsko in z željo, da ljudem približam geografijo, vreme, gore... Na radiu DUR sem imel 8 let teden-

ski prispevek z naslovom Gorniška popotnica, še vedno pa pripravljam Vremenski kotliček. Pomanjkanje časa, družina in selitev pa z vsem tem niso bili več združljivi. Letos je minilo pet let, odkar pripravljam prispevke v časopisu Dnevnik za rubriko Vreme in ljudje, ki jo lahko prebirate ob sredah v prilogi Prosti čas. Eden mojih konjičkov pa je tudi fotografija, predvsem pokrajinski motivi, zadnja leta pa, seveda, tudi družinski. Emil Pevec, srce, duša in motor trzinskega planinskega društva me je lani pregovoril, da sem pripravil v predverju naše knjižnice fotografsko razstavo z naslovom Gorniška popotnica, kjer sem postavil na ogled 22 fotografij, v katerih se zrcali tudi delček mojega pestrega življenja. Kot vidite, z izbiro naslova ni bilo težav...

Z Mihom Pavškom bi lahko še govorila o teh zanimivih rečeh, vendar - saj veste - obseg Odseva je omejen. Moram pa vam napisati še eno zanimivost. Mihov sin Aljaž je lani, v tretjem razredu osnovne šole, delal raziskovalno nalogo z naslovom »Potresna ogroženost v Trzinu«.

Pod drobnogled je vzel ves stari del Trzina, vsako hišo je preveril glede na starost, višino in namembnost stavbe ter geološko podlago, na kateri stoji, in ugotovil, da je potresna ogroženost nekaterih delov precejšnja, ker so posamezne hiše stare, napol podrtje, druge neprimerno nad- oziroma dozidane, stojijo na neprimernih tleh in preveč skupaj ali pa so celo previsoke glede na kakovost gradnje. Skratka, ugotovitve, ki nam dajo misliti, da lahko še veliko postorimo, da bosta življenje in delo v našem kraju še bolj varna in prijetna. Očitno pa naš tokratni intervjuvanec že tudi vzgaja novega strokovnjaka.

Poletje se je nekako izšlo

Vreme je najbolj ali pa najmanj pomembna stvar na svetu. In kakor smo lahko nanj včasih jezni, ker nam jo zagode, ga imamo pogosto kot enega najbolj priročnih izgovorov za raznovrstne težave in probleme. Če nas boli glava ali pa je žena preveč tečna (kdaj pa ni...) in otroci sitni kot muhe, če nerga šef ali pa je včasih preveč glasna sosedova (nova...) kosilnica. Vreme jo najpogosteje zagode kmetom, delavcem na prostem, izletnikom, jadralcem, motoristom, pa tudi politikom. Slednjim ravno takrat, ko je treba prerezati slavnostni trak na točno določen dan (kakšen teden ali dva pred volitvami...), na katerega se vreme najrajši skisa. Kakorkoli že gledamo, je tudi v Trzinu doma prav posebno vreme in njegova daljša, najmanj tridesetletna različica, ki ji pravimo podnebje. V nekaterih primerih nimamo opravka samo s celinskim, temveč tudi s pokrajinskim in krajevnim tipom podnebja. Precej samosvoje je že gorenjsko, še bolj pa trzinsko podnebje. V pravkar iztekajoči se prvi petletki, odkar sem vaš sokrajan, sem ga lahko v marsičem spoznal tudi jaz, avtor teh vrstic. V naslednjih številkah občinskega odsevnika nameravam deliti ta spoznanja in vedenja tudi z vami, vesel pa bom tudi vsakršne povratne informacije.

V prispevkih bomo pregledali del vremenske statistike za naš konec in jo primerjali z drugimi »tekmeci«, nekaj prostora pa se bo našlo tudi za paberkovanje. Rumene zadeve so po zadnjih javnomnenjskih anketah najbolj brane in ker tudi mi ne smemo zaostajati, bomo tu in tam tudi kakšno zabelili, da ne bo vse skupaj preveč pusto. Brez dvoma imamo Trzinci in drugi, a žal večinski neavtohtoni prebivalci Sekircovega svoje vremenske posebnosti, opazovalnice, pregovore in morda celo kakšno krajevno ime za prevladujoče vetrove. V splošnem velja tudi tu, da je boljše tisto, kar prinese s severa, kot pa z juga. Morda se nam pozna, da smo v zavetju rašiškega pogorja nekoliko na varnem pred »zahodom«, saj dobimo od tam le oblake. Najbolj mokro in najdlje časa trajajoče poslabšanje pride zelo rado prav iznad Ljubljane! Predvsem stari Trzin z novejšim južnim priveskom stoji na preprišni legi. Najmočnejše zapiha vzdolž Pšate, veter pa se najraje vrtinči na ploščadi med T-3 bloki in knjižnico, zato je treba imeti tam otroke včasih malo bolj »na kratko«. Tudi zato morajo pripeljati nekateri tamkajšnji stanovalci smeti do zabojnikov, ki so za bloki, s svojim jeklenim konjičkom. V začetku tretjega tisočletja se pač ne spodobi, da te na primer sosed(-a) zaloti v rokah s smetmi. Menda bodo te po novem zelo dragocene, kar se bo pokazalo pri »zlati« ceni njihovega odvoza. Bomo še malo potrpežli in počakali na zmogljivejše računalnike, ki bodo omogočili, da bo tudi odvoz smeti nekoč »on-line«... Ugotovili smo, da ga v Trzinu rado pihne, pogosto pa ga pihnejo tudi Trzinci. In tu je že tič, v katerem grmi zajec, namreč, kako je s pravimi Trzinci in kdo sploh so pripadniki tega zanimivega »plemena« oziroma potomci Dimeža in Pepelnaka. Menda je v občinskem svetu že osnutek pravilnika o pridobitvi certifikata za pridobitev naziva »Trzinc z geografskim poreklom«. Sicer pa lahko premišljujete o predlogih in pripombah na pravilnik kar med tekmo po pravkar obnovljeni in v tartan oblečeni atletski stezi ob osnovni šoli. Pazite le, da se pri tem ne utrudite preveč oziroma si odpočijete na eni od tistih klopi, na katero se ne boste usedli »v prazno«. Kljub temu da so Trzinsko polje, Mlake in obrtno-industrijska cona precej na prepihu, se včasih zdi, kot da

Mavrica v Trzinu 24. 7. zvečer. Na spodnjem koncu sta se skrivala kar dva zaklada... (Foto: T.M)

se pri ljudeh to ne pozna kaj dosti, saj se vsak raje, kot da bi popustil, skriva za svoj plot ali pa se povzpne na svoj okop (kupov gnoja je iz leta v leto manj...). Pa čeprav se kasneje na prvega podre plot, drugega pa odpihne! Važno je, da ima vsak svoj prav in to tudi nazorno pokaže. Kdo se danes še bori s težo argumentov in je pripravljen na pogajanja, če se še država nikakor ne more pogoditi s sosedi.

Še dobro, da prinese večino vremena nad deželo Kranjsko iz zahodnega kvadranta in ne z Balkanskega polotoka, kjer so imeli letos kar tri hude vročinske vale s številnimi požari. Pred domačim pragom nam je na začetku meteorološkega poletnega trojčka (junij, julij in avgust) pretela suša, posebej konec julija, a se je potem nekako izšlo. Padavinsko gledano smo dosegli v osrednji Sloveniji povprečno poletno količino padavin, nekoliko bolj nas je razvajalo sonce, precej nadpovprečne (prek 100 %) pa so bile temperature vrednosti. Povprečna temperatura letošnjega poletja je presegla dolgoletno povprečje (1961-1991) za več kot 2 °C. V juniju smo imeli jutranjo meglo ali nizko oblačnost štirikrat, grmelo pa je 7 dni. Toče na srečo, imeli smo kar močne nalive, ni bilo, potem ko smo jo imeli že v maju kar dvakrat. Julija je bila jutranja megla ali nizka oblačnost petkrat (naslednji dan po dežju), spet pa ni bilo toče, čeprav nam je 5. 7. nalilo skoraj 50, zadnji dan julija pa 40 litrov moče. Julij bomo pomnili po zelo nestanovitnem začetku in po enem hujših vročinskih valov, saj je najvišja dnevna temperatura med 14. in 23. 7. presegla 30 °C (20. 7. popoldne je bilo v Trzinu 36,0 °C). Avgusta je že bolj sveže, zato smo imeli meglo ali nizko oblačnost devetkrat, pri čemer je nekajkrat vztrajala celo do sredine dopoldneva, grmelo pa je osem dni. Tako kot že nekaj zadnjih let, je minuli mesec precej pokvaril vtis o lepem in vročem poletju. Prvič po več kot letu dni je bil sicer glede na dolgoletno povprečje še pretopen mesec v mejah sprejemljivega.

Kimavec, prvi jesenski mesec, nam je že na začetku pokazal zobe in se odločil, da bo naredil konec globalnemu segrevanju ozračja. Ker so pred nami tudi volitve, bo tudi meteorološka jesen zelo pestra. Avtor teh vrstic bom, tako kot vedno, volil za zanimivo vreme...

Tako, za konec nam ostanele še vremenski pozdrav - proti večeru se bo stemnilo do nižin!

Trzinčanov Miha,

občinski vremenski svetnik

Padavine na izbranih merilnih postajah (v mm oziroma l/m²).

MESEC/POSTAJA	Trzin	Domžale	Ljubljana
junij	69	93	81
julij	124	129	148
avgust	97	97	85
POLETJE-SKUPAJ:	290	219	214

Vir: Slovenski meteorološki forum, ARSO

Jure Lajovic: Več ljudi pomeni več idej in več želje po delu

Kulturno-umetniško društvo Franca Kotarja Trzin je že pred časom poletnih počitnic in dopustov dobilo novega predsednika, Jureta Lajovica, ki je tako prevzel krmilo enega izmed društev z najdaljšim stažem v Trzinu. Z njim smo se pogovarjali o delu KUD-a med poletjem, o prihodnjih načrtih, izzivih in željah. Jure si želi, da bi bilo čim več Trzinčev včlanjenih v KUD in da bi vsak, ki si želi sodelovati ali ustvarjati na umetniškem področju, brez zadrege vzpostavil stik z društvom in začel živeti svoje umetniške sanje.

Ali kot predsednik društva s tako dolgo tradicijo, kot jo ima KUD Franca Kotarja, čutiš posebno odgovornost?

»Odgovornost seveda je, toda če mi bo uspelo uresničiti vse načrte in doseči vse cilje, ki sem si jih zadal, potem bom zadovoljen. Če mi vse ne uspe, bo moj naslednik lahko uresničil svoje načrte in cilje. Nisem namreč tak človek, ki bi želel ostati v nedogled na svojem položaju. Za kandidaturu pa sem se odločil zato, ker se mi je zdelo, da v zadnjih letih ni bilo veliko dogajanja v društvu, oziroma da se ni naredilo nič posebej novega. Torej ni bilo koncertov, ni bilo veliko domačih predstav... KUD je naredil eno večjo predstavo letno, izpeljal je občinske proslave in ustvaril eno otroško predstavo. Drugega pa, vsaj kot se meni zdi, ni bilo. Sam bi rad to spremenil.«

Kaj se je v KUD-u potemtakem dogajalo čez poletje?

»Poletni čas je bil v smislu ustvarjanja bolj prazen. V juniju je gledališka skupina Orbitala uprizorila Čarovnika iz Oza, omenim pa lahko še, da smo našo nadebudno mladino poslali na gledališke delavnice v Izolo, ki so se zaključile zadnji vikend v avgustu. Tam je bilo sedem naših članov, ki so se zelo dobro izkazali.«

Kakšni so tvoji načrti, želje za delovanje KUD-a v prihodnosti?

»Načrtov je veliko, v kolikšni meri bodo izvedeni in uspešni, pa ni odvisno zgolj od mene. Eden prvih načrtov je, da bi pripravili več predstav v lastni režiji. V letošnjem letu bomo tako začeli delati klasično igro Županova Micka, ki jo bo režiral Dejan Spasič. Že sedaj vabim zainteresirane igralce, da se prijavijo na avdicijo, ki bo razpisana v naslednjem mesecu. Naslednje leto bomo delali še eno predstavo za mlajše igralce. Zaenkrat še nisem popolnoma prepričan, katero predstavo bi delali,

se pa nagibam k improvizaciji oziroma avtorski igri. Sam pripravljam predstavo Mali princ, vendar naj že sedaj povem, da bo to predstava za odrasle in ne za otroke. Teater Cizamo pripravlja novo atraktivno predstavo z delovnim naslovom Kovčki, Orbitala pa pripravlja še nekaj ponovitev Čarovnika iz Oza. Pripravljamo tudi delavnico Improlige.

Sicer pa si želim, da bi v prostore KUD-a ponovno pripeljali koncerte. Tu je glavna ovira Občina, ki ne želi dati soglasja k tovrstnim prireditvam. Župan je pri svoji odločitvi neomajen, saj pravi, da koncerti motijo okoliško prebivalstvo oziroma neposredne sosedo in da je Občina vsakemu občanu dolžna zagotoviti javni red in mir. Kolikor je meni znano, te zadolžitve Občina nima nikjer zapisane, tako da upam, da se bo stališče v bližnji prihodnosti spremenilo. Pa tudi koncerti ne bi bili več takšni, kot so bili včasih, predvsem pa bi se zaključili ob polnoči in ne ob treh zjutraj, tako da tudi v kršitvi javnega reda in miri ne vidim problema.

Naslednja ideja so filmski večeri, s katerimi bomo začeli v kratkem. Ogled filmov bo možen izključno za člane društva, torej, kdor bo želel videti filme, se bo moral najprej včlaniti v društvo. Filme, ki jih bomo predvajali, bo izbirala štiričlanska komisija in bodo načeloma zgolj umetniški. Koncept filmskih večerov je zamišljen tako, da bi se odvijali enkrat tedensko, prav tako bi v okviru ogledov nekaj besed namenili tudi predstavitvi režiserja, igralcev ... Skratka, smisel filmskih večerov ne bo zgolj v gledanju filmov, temveč tudi v širjenju obzorij gledalcev.

In še ena nova ideja: rad bi vpeljal plesne delavnice sodobnega plesa. Trenutno spet iščem mentorico, saj sem bil z eno že vse dogovorjen, vendar so se ji spremenile delovne obveznosti, tako da delavnic ne bo uspela izvajati. Ko se bodo plesne delavnice začele, bom to seveda sporočil.«

Zakaj si se odločil za plesne delavnice sodobnega plesa in ne na primer orientalskih plesov, trebušnih plesov ipd.?

»Najprej naj povem, da doslej plesnih delavnic v KUD-u ni bilo in bo to torej nekaj novega za nas. Za sodobne plesne se sem se odločil zato, ker je ponudb za ostale zvrsti plesa povsod dovolj in so verjetno Trzinčci v tej smeri udeleženi že drugje. Tisti, ki bi se odločili za sodobni ples v Trzinu, pa bi lahko osvojeno znanje teh delavnic prenesli v gledališke predstave, ki bi jih pripravljali.«

Kaj pa sodelovanje KUD-a z drugimi trzinskimi društvi?

»KUD-ovci smo bili vedno pripravljene na sodelovanje z drugimi društvi. Sicer je bilo le-to doslej precej povezano s pripravljanim programom ali pa z ozvočenjem prireditev, saj je KUD tisti, ki ima v oskrbi občinsko prenosno ozvočenje, ki ga lahko uporabljajo vsa trzinska društva. Ravno v zvezi z opremo za ozvočenje pa bomo v bližnji prihodnosti, najverjetneje v novembru, organizirali brezplačni tečaj za ozvočevalce. Tečaj organiziramo zato, ker bi radi, da se začne oprema za ozvočenje primerno uporabljati in da ne bo več časa na servisu kot v uporabi. Tako torej vabim vsa trzinska društva, da prijavijo nekaj

članov na ta tečaj. Predvsem naj prijavijo člane, ki bodo delali z ozvočenjem v prihodnosti, kajti po izvedenem tečaju opreme ne bomo več posodili tistim, ki tega tečaja ne bodo imeli opravljenega. KUD ostaja soorganizator Trzinske pomladi, ki jo pripravlja v sodelovanju z drugimi trzinskimi društvi in pa seveda pripravljalec občinskih proslav. Sicer pa se lahko kdorkoli, ki bi potreboval dodatne informacije o KUD-u in išče možnosti za sodelovanje, obrne name.«

Kakšna je tvoja vizija za KUD? Kaj se bo spremenilo v naslednjih štirih letih, kolikor traja tvoj mandat?

»Jasnovidno lahko povem, da se bo stavba KUD-a v treh letih porušila. Oziroma, dokončno je že, da stavbe v letu 2011 ne bo več. Tako si lahko samo predstavljam, da bomo zbirali sredstva za novogradnjo in da bomo verjetno nekaj časa gostovali v dvorani Marjance Ručigaj ali pa bomo igrali pod milim nebom. Tudi zato bomo denar iz našega proračuna zaenkrat namenjali opremi, na primer za ozvočenje, projektor itd. in posodobitvi le-te. Sicer pa je del moje vizije tudi uvedba otroškega abonmaja, kar se mi ne zdi neuresničljivo, sploh glede na to, da lahko opazujemo baby boom na trzinskih ulicah. V moji viziji je tudi pet trzinskih premier letno oziroma ena trzinska predstava vsak teden. Predstavljam si, da bo v KUD-u sodelovala polovica prebivalcev Trzina. Več ljudi namreč pomeni več idej in več želje po delu. V mladinski sekciji oziroma v Orbitali bo verjetno prišlo do menjave generacij oziroma upam, da bodo mladi iz Orbitale začeli učiti mlajše generacije. Novost bo tudi denarni prispevek za najem dvorane v KUD-u. Aktivni člani KUD-a bodo imeli večje ugodnosti pri najemu dvorane, komercialni zakup prostora pa bo dražji. Cenik bomo še določili, mislim pa, da je nujno, da se takšen cenik uvede. Verjamem, da bodo glede tega še pritožbe, vendar jih bom reševal sproti. Vizija je torej ustvariti več različnih prireditev z, upam da, veliko obiskovalci.«

V svoji viziji si omenil, da se bo v KUD v štirih letih včlanila polovica Trzincev. Torej jih velja povabiti?

»Seveda. Vse, ki imajo željo ustvarjati, vabim, da se nam pridružijo. Če ima kdo željo, da bi bil scenski delavec, režiser, naj se oglasi meni ali pa ostalim članom društva. Če ima kdo idejo, kaj bi na kulturno-umetniškem področju še lahko naredili, jo lahko pove in skupaj jo bomo skušali uresničiti. Vabim tako mlade kot tudi starejše, ki si želijo nastopati v predstavah.«

Mateja Erčulj

Kmečki praznik v Šentprimožu v Podjuni

Člani Turističnega društva Kanja Trzin smo se 29. julija udeležili kmečkega praznika pri rojakih v Šentprimožu v Podjuni na Koroškem. Za skupni izlet smo se dogovorili s Kmetijsko gospodarsko zbornico Slovenije - Zavodom iz Ljubljane, tako da smo skupaj z njimi zastopali in predstavljali naš kraj in osrednjo Slovenijo. Zadnje nedeljo v juliju smo se tako odzvali povabilu Slovenskega prosvetnega društva /SPD Danica in se udeležili njihovega praznovanja.

Ker se njihova prireditev prične z mašo v farni cerkvi, so se te nekateri udeležili, drugi pa smo odšli na prizorišče prireditve ob Kulturnem domu SPD Danica. Tu je bilo razstavljenih več starih traktorjev in kmetijskih priključkov, postavljenih nekaj stojnic domačih izdelovalcev kmečkega orodja in kulinarike, med katere smo umestili tudi stojnico sekcije rezbarjev TD Trzin, kjer so Marjan, Milan, Rozi in Žan razstavili nekaj svojih izdelkov in prikazali, kako nastajajo njihove umetnine. Poleg omenjenega smo postavili še stojnico, na kateri je Tinka obiskovalcem, ki so po maši prišli na prizorišče prireditve, kjer je bilo kosilo, ponujala silce domačega žganja, trzinsko klobaso in domači kruh, prospekte in razglednice Trzina. Zanimanje je bilo veliko.

Z nami je bil tudi harmonikar Jože z ženo, oba se rada odzoveta našemu povabilu, in tako sta tudi tokrat na veliko godla ob naših stojnicah in celo nastopila v kulturnem programu prireditve, v kateri je nastopalo nekaj pevskih zborov SPD Danica in zabavni ansambel. Kot zanimivost lahko navedemo, da so pred in po nastopu člani SPD delali kot kuharji, natakarji, informatorji...

Pred programom sta predstavnika SJK Štefan Domej in Franc Smrtnik pozdravila več častnih gostov, lokalnih politikov Koroške in prijatelje iz Italije in nas iz Slovenije. Predsednik Enotne liste Vladimir

Smrtnik je poudaril pomen tega praznika za povezovanje in krepitev prijateljstva v njihovi domači okolici in tudi preko državnih meja. Omenil je še kraj prireditve, Šentprimož, ki spada v občino Škocjan, kjer se je začela njihova skupna »bitka« za dvojezične table na Koroškem, ob tem pa še posebej izpostavil »prvoborca«, občinskega odbornika in odvetnika Rudija Vouka, ter se mu zahvalil za ves njegov trud. Pozval je vse koroške Slovence, da se po zgledu SJK še bolj povežejo in tako skupno in enotno borijo za svoje pravice. Po programu smo si s tamkajšnjim turističnim vodičem Francem Wakovnikom ogledali nekaj turističnih znamenitosti, med drugim karnar, cerkev sv. Marjete, in se na bližnjem pokopališču poklonili spominu kruto umorjenim koroškim partizanom med drugo svetovno vojno. Naj omenim, da je Šentprimož ena od osmih vasi občine Škocjan in leži pol kilometra od Zblaškega jezera in 3 km od Klopinskega jezera, da ima občina Škocjam 4.250 prebivalcev in je med vodilnimi turističnimi občinami Koroške in Avstrije z letno okrog milijon nočitev.

Že omenjeno SPD Danica je med najaktivnejšimi kulturnimi društvi na Koroškem, z več pevskimi zbori, ki obstajajo skoraj nepretrgoma od leta 1912, s prvim pevovodjem, slepim Andrejem Mičejem, do današnjega dirigenta mešanega pevskega zbora mag. Stanka Polzerja, ki je profesor na celovski gimnaziji.

Druženje z domačini je potekalo v prijetnem vzdušju, navezali smo kar nekaj stikov, Franc Smrtnik, član okteta bratov Smrtnik, je obljubil njihov nastop v Trzinu. Preko Jezerskega, kjer smo dobili pivo ne glede na skupno valuto za pol nižjo ceno, smo se vrnil domov.

Ob zahvali, ki nam jo je izrekla tajnica SPD Danica ga. Justina, smo se dogovorili za tesnejše sodelovanje na kulturnem oz. širšem turističnem področju. **Jože Kosmač**

UTRIP d.o.o.

Špruha 19, 1236 Trzin

Podjetje UTRIP d.o.o.

razpisuje štipendije za dijake in študente za šolsko leto 2007/08, in sicer:

1. za dijake poklicne ali srednje šole	2 štipendiji
2. za študente dodiplomskih študijskih programov	3 štipendije

Odobritveni kriteriji so:

- stalno bivališče v Trzinu • učni uspeh • mesečni osebni dohodek staršev • številčnost družine •

Prošnjo z življenjepisom in vsemi dokazili pošljite na sedež podjetja do konca meseca septembra 2007, hkrati prosimo lanske štipendiste, da izpolnijo svojo edino lansko obvezo.

21. mladinski planinski tabor »Krnica 2007«

Kaj je Krnica? Je večja, polkrožno zaprta kotanja pod strmimi pobočji ali stenami, ki se proti dolini navadno končuje s pragom oz. skokom. Takšna je definicija besede krnica - za mnoge trzinske otroke pa pomeni ta beseda sinonim za mladinski planinski tabor. V bližini planine V Klinu pod Vršičem smo namreč že četrty doslej (prej že v letih 1985, 1993 in 2001) postavili naše šotore - iglujčke. Planina V Klinu je že sama po sebi zelo zanimiva: Okoli nas so razvrščeni znani velikani Julijskih Alp: Škrlatica, Špik, Razor, Prisojnik - sploh pri slednjem kar čutimo njegovo težo, kot neznanski kolos se dviga nad tabornim prostorom. A to

vsi skupaj skozi samotno dolino Za Kumlehom povzpeli na enega najlepših razgledišč na gorenjski strani Julijcev, na Špico v Sedelcih, ki pa jo novejši vodniki imenujejo Visoki Mavrinc. Vrh ne zahteva kaj več napora, kot je vzpon na Rašico, a skrivnostna lovska pot je že sama po sebi tako privlačna, da je razgled z vrha, kjer zaobjamemo kamnite velikane nad Krnico in Vršičem, le pika na i.

Na vrhu Visokega Mavrince - zasedli smo celoten vrh.

težo opazijo le tisti, ki znajo gledati tudi s srcem. In ravno to čutenje do narave želimo privzgojiti mladim planincem. Na taborjenju je sodelovalo trideset otrok iz vseh razredov osnovne šole. Kot zanimivost: precej je bilo tistih, ki so doslej šele eno leto drgnili šolske klopi. In ker se že vsa leta trudimo, da bi našli ravnovesje med različnimi dejavnostmi, smo tudi letos pripravili zanimive planinske ture, plezanje v bližnjih stenah, zabavne dejavnosti, ustvarjalne delavnice ... Planinske ture so bile prilagojene fizični zmoglosti posameznikov. Najprej smo se

V naslednjih dneh so nekateri obiskali še eno podobno razgledišče, dostopno le po lovskih stezah - Kurji vrh nad Kranjsko Goro. Strm vzpon pa je poplačal čudovit razgled na nebotične stolpe Martuljka. Naš obisk so doživeli še Vitranc in Ciprnik (seveda ne s pomočjo sedežnice, pač pa po strmi stezi, ki se začne pri hotelu

Erika), Slemenova špica in Vršič (pa ne cestni prelaz, pač pa vrh nad njim, ki je Vršiču »posodil« ime!). Za konec pa so najbolj sposobni odšli še na Špik. »e bodo udeleženci te ture že pozabili vzpon preko Lipnice na vrh, pa verjetno nikoli ne bodo pozabili na precej dolg sestop po Kačjem grabnu. Nekatere stvari so včasih zares dooooolgeee ...

Seveda pa nismo vedno samo »veliko hodili« - včasih smo tudi manj. :) Tako smo ob prihodu na tabor spoznavali skrivnosti Zelencev (izvir Save Dolinke), ob povratku domov pa smo se ustavili v

novem informacijskem središču Triglavskega narodnega parka na Bledu. Ena od najbolj zanimivih stvari je bilo letos plezanje v naravni steni Zadnje glave (blizu koč v Krnici). V bližini je prišlo letos do precej velikega odloma, zato je ta naravni ambient nekatere otroke verjetno navdajal tudi z občutkom majhnosti. V majhnost človeka smo se lahko prepričali tudi takoj ob prihodu v tabor: Začelo je deževati ... in deževalo je vse bolj in bolj. Tudi blisk in grom sta nam delala družbo. Verjetno ni slabo, če mladi kdaj te naravne elemente vidijo in slišijo tudi izven sten svojega domovanja. Debeli zidovi domov so modernemu človeku otopeni čute - čisto nekaj drugega pa je gorsko nevihto občutiti na drugi strani šotora. Tudi to je življenjska izkušnja. Imeli smo več zabavnih dejavnosti, ki so že naša stalnica: igre brez meja, ki so si letos nadele ime »Kekčeve igre«, lov za skritim zakladom, v katerem je »nastopala« večina Vandotovih junakov, planinski krst pa je imel letos pomenljiv naslov, in sicer »Kekčev večer ali Bedanc se smeje«. Hmm, če ne veste zakaj, naj prišepnemo, da je bil Bedanc pri krstu rabelj ...

Med bolj zabavne stvari seveda lahko šteje mo tudi »WC cajtng«, ki nam že vrsto let krajša čas, ko smo v prostoru, kamor gre še »cesar peš«.

Večere na taboru smo si popestrili s kvizi, včasih smo zapeli ob kitari, imeli pa smo, ne boste verjeli, čisto pravo TV Krnica. Za izboljšanje kvalitete izbora našega predstavnika za Pesem Evrovizije smo pripravili kar svoj predizbor, ki se je imenoval »Kekec song 2007«.

Počeli smo še marsikaj drugega (malo smo pa tudi lenarili, priznam - ampak »baterije je treba tudi napolniti, kajne?). »e vas je opis pritegnil, si lahko za začetek potešite radovednost z obiskom naše spletne strani. Na strani s fotogalerijami lahko vstopite na naslovu <http://onger.org/?mode=novica&menu=25&id=947>. V naslednjih mesecih pa bo nastal taborni časopis z že uveljavljenim imenom B N (Brezmejna Navkreberlazenja).

Mladinski planinski tabor našega društva temelji na prostovoljstvu. Zato je prav, da omenimo ljudi, ki so darovali svoj dopust oz. proste ure namenili mladim planincem. Devet, pravzaprav skupaj s postavljanjem tabora deset dni večina ljudi ni več pripravljena žrtvovati:

Emil Pevec (*vodja tabora*), Boštjan Kralj, Urša Košir, Tomaž Kocman in Irena Mučibabič (*vodniki PZS*), Simon Kralj, Polona Podbevšek, Matic Bizjak in Nataša Braunsberger (*pomočniki vodnikov*).

Zelo pomembna oseba na vsakem taboru je kuharica. To delo že tri leta v zadovoljstvo udeležencev in vodstva opravlja Rezka Zemljak.

Pri »plezalnem dnevu« je bil z nami gorski reševalec postaje GRS Mojstrana Gregor Berce.

»lan našega vodniškega odseka Miha Pavšek je prišel »odpeljat« turo na Špik.

Pri pripravi tabora so nam na različne načine pomagali še:

Mercator d.d. Ljubljana, Interina d.o.o.- Ljubljana, Občinski štab Civilne zaščite- Trzin, Osnovna šola- Trzin, Tiskarna Vovk- Domžale, Vida Zakrajšek- Trzin, Tanja Prelovšek- Trzin, Franc Kralj- Trzin, Brane Zemljak- Rodica.

Vsem naštetim velja naša zahvala!

Trzinski planinci na Mangrtu

Prvo septembrsko nedeljo se je prava mala četica trzinskih planincev odpravila kar med oblake, saj smo se povzpeli na 2679 metrov visoki (Veliki) Mangrt. Po višini spada na »stopničke«, saj gre za vrh, ki je zasidran na tretjem mestu med slovenskimi vršaci, če privzamemo, da sta Triglav in njegov »mali« brat del iste gore. Iz Trzina smo se odpravili, preden so se oglasili prvi petelini. Sicer le dobra polovica udeležencev, saj so nas tisti, ki so prespali v Mangartski koči, čakali tik pod istoimenskim sedlom. Tja nas od odcepa pod Predelsko trdnjavo po 12 kilometrih pripelje cesta, ki slovi kot najvišja pri nas in so jo zgradili Italijani v tridesetih letih 20. stoletja. Kljub temu da nas skozi več predorov, izklesanih v živo skalo, pripelje 2055 metrov visoko, je nenavadno položna, kar potrjuje, da so naši zahodni sosede res mojstri za (testenine in...) gradnjo gorskih cest.

Mraz nam je hitro zlezel v kosti, zato smo se nemudoma odpravili prek travnatih planjav vse do križišča, kjer se ločita slovenska in italijanska pot. Tu smo upoštevali staro gorniško pravilo - po težji gor, po lažji pa dol - in zavili desno, na prvo od obeh poti. Ta slovi kot ena naših najbolj razglednih zavarovanih plezalnih poti. Pred vstopom v plezalni del smo se spremenili v »čeladarske samovarovalne pasavce«. Za gorniško manj poučene, nataknilni smo plezalni pas, pripeli nanj samovarovalni sestav ter si povezili čelade. Najmlajša dva udeleženca pa so njihovi spremljevalci navezali z dodatno vrvico, zato smo imeli tudi dve mini-navezi. Vseh devetnajst se nas je nato zagrizlo v strmino, preko katere so nas popeljale številne jeklenice ter ročni in stopni klini. Ob vrvnih klinih smo na jeklenici prepenjali vponki, s pomočjo katerih smo se samovarovali, saj so bili nanju navezani naši plezalni pasovi.

Zaradi podora konec pomladi so del varovalnih naprav pred kratkim obnovili. Kljub temu da gre slovenska pot poševno po strmi gredini, je na njej nekaj mest, kjer si lahko oddahnemo in se celo zavrnamo. Potem ko v spodnjem delu v steno izdolbena pot preči grapo, sledi višje mestoma travnatemu robu. Tudi v nadaljevanju strmina ne popušča. Zato si moramo ves čas pomagati z rokami, vendar pri tem ni težav, če upoštevamo plezalno pravilo treh opornih točk. Na nekaj mestih nam razgledi na mangrtske pašnike, kjer domujejo tudi svizci, jemljejo sapo. Bolj kot globoki prepadi pa je nevarno padajoče kamenje. Tudi v vršnem delu gore je nekaj »rjavih«, manj odpornih kamnin, ki razpadajo hitreje, kot okoliški bolj svetel in čvrst apnenec. Tudi mi smo bili deležni nekaj tega, a je na srečo kamenje odžvižgalo mimo nas. Še največja težava je bila, da nismo mogli utišati nekaterih mladih ongrčkov, katerih jeziki so ves čas pridno mleli. Višje zgoraj se pot spet obrne ostro proti levi in prečka ozko škrbino. Kmalu se odpre vršni, lažje prehodni svet, vrh katerega zagledamo križ.

In potem - potem je na vrsti najlepši del izleta, malica s počitkom. Tokrat na vrhu ni bilo obvezne partije taroka kot poleti na Špiku, najvišji turi letošnjega mladinskega planinskega tabora v Krnici. Seveda ni man-

jkalo obveznega fotografiranja in hranjenja planinskih kavk, malo pa smo se razgledali naokoli. Ob severnem vznožju Mangrta smo zagledali v gozdu globoko pod seboj dve vodni očesi - Mangartski (Belopeški) jezeri. Nenavadno vreme (napoved je bila zmerno do pretežno v redu...), nekakšna mešanica sonca, meglic, nizkih in srednjih oblakov ter občasnega vetra, nam je pričaralo neponovljivo vzdušje. Ker trajajo lepe stvari kratko, smo jo že kmalu po poldnevu mahnilo navzdol, tokrat še malo po sosednji

državi. »prav je tudi italijanska pot izpostavljena, mestoma zelo strma in ponekod zavarovana, je v primerjavi s slovensko, »piece of cake« ali B.P., če se izrazimo po zdravniško. Kljub nekaj bližnjim srečanjem s kamnito podlago na srečo zdravnika nismo potrebovali. So bili pa zato z nami gorski reševalec in dva planinska vodnika ter nekaj starševspremljevalcev. Pri velikih balvanih, križišču prej omenjenih poti (tja nas pripelje tudi drzna ferata z italijanske strani), smo zašpili klobaso. Še sprehod med zelenicami in pozdrav meketajočim štirinožnikom, in že smo bili pri jeklenih konjičkih. Vse pogostejša meglena kapa okrog pravkar osvojenega vrha nam je dala slutiti, da se bodo Kranjcem vremena že v kratkem »stemnila«. Med vožnjo proti Predelu smo si ogledali še Mangartsko planino (za popotnico smo kupili ovčji sir) in bližnji plaz Stovžje, ki je vzel novembra 2000 v Logu pod Mangartom sedem življenj. Da so lahko v gorah tudi »neplezalne« bitke, smo spoznali pri Predelski trdnjavi, ki je padla v času Napoleonovih osvajanj. Naši nameni pa so bili tokrat povsem drugačni od tistih pred skoraj 200 leti. Upam, da se nam pridružite na katerem od naslednjih osvajanj slovenskih gora tudi bralci Odseva.

Vodja izleta: Sekirčan

Novice iz PD Onger Trzin

Planinske dejavnosti v osnovni šoli

Z oktobrom se začnejo v OŠ Trzin dejavnosti, za katere skrbi PD Onger

Trzin: planinski krožek (PS Bibe) in plezalni krožek. Plezalni krožek ima v telovadnici rezerviran termin ob ponedeljkih (od 16.30 do 18.30). Zaenkrat pa vam še ne moremo sporočiti natančnega termina planinskega krožka (PS Bibe), saj morata voditelja krožka najprej uskladiti svoje študentske obveznosti z vodenjem krožka. Na vsak način se bo krožek začel v začetku oktobra, zato vabimo vse mlade, ki bi želeli prijetno preživeti po par uric na teden, se kaj naučiti o življenju in bivanju v gorah, hoditi na prijetne, ne prenaporne izlete in se ob tem izuriti v najrazličnejših spretnostih, ki lahko še kako koristijo za življenje v naravi. Več novic o plezanju na trzinski umetni steni in o planinskem krožku na OŠ Trzin pa pričakujte v naslednjih dneh na spletnem naslovu www.onger.org.

Združena planinska skupina mladih

Druga planinska skupina iz OŠ Trzin PS Gamsi se bo letos priključila PS Nore krave. Članice in člani te skupine se vsak teden dobivajo v naši planinski hišici. Za zdaj je jasno, da bodo v tem šolskem letu srečanja ob torkih ali četrtek in da se bodo začela v oktobru. Vse potrebne informacije boste lahko našli na spletni strani društva.

Pri planincih bo naslednje leto zanimivo

Konec septembra se bodo začele priprave na praznovanje 25-letnice društva, ki jo bomo praznovali prihodnje leto. V vodstvu društva že zdaj razmišljajo, da bi pripravili več zanimivih akcij, s katerimi bi obeležili častitljivi jubilej in tudi drugače prispevali k družabnemu življenju v Trzinu. Sploh pa je že zdaj jasno, da bo na društvu v letu 2008 kar zanimivo. Med drugim bo to že januarja, ko bo sedanji UO zaključil svoj štiriletni mandat. **Emil Pevec**

Krešo Keresteš SVETOVNI PRVAK

Na Svetovnem prvenstvu v precizni orientaciji, ki je potekalo med 20. in 25. avgustom v Kijevu, je Krešo Keresteš iz Trzina osvojil zlato medaljo. Odlično uvrstitev so nakazovali že rezultati na lanskem Svetovnem prvenstvu na Finskem, kjer mu je medalja za las ušla. Precizna orientacija je športna oblika orientacije, pri kateri lahko invalidi enakovredno tekmujejo z ostalimi, kakor tudi ženske in moški, ne glede na starost. Prvenstva se je udeležilo 41 tekmovalcev v razredu open in 29 tekmovalcev v razredu paraolimpik iz 17 držav. Svetovno prvenstvo poteka v obeh razredih vzporedno, eno z drugim. Tekmovanje v razredu open poteka v dveh etapah, v razredu paraolimpik pa le v eni. Drugo etapa je v razredu paraolimpik namenjena ekipnemu tekmovanju. Ker lahko na svetovnem prvenstvu iz vsake države v vsakem razredu tekmujejo največ po trije tekmovalci, so možnost do nastopa dobili trije Trzinci, Krešo Keresteš, Anja Babič in Mateja Keresteš. Vsi trije so tekmovali v kategoriji open.

Prva etapa je potekala sredi reke Dnjeper, na otoku Hydropark pri visoki vročini 35°C. Po tej etapi, ki je trajala celi dve uri in pol, je Krešo delil najboljši rezultat s še tremi tekmovalci, vendar je po doseženem času na časovnih kontrolah držal tretje mesto. Mateja Keresteš in Anja Babič sta se uvrstili na 26. oziroma 33. mesto. Na drugi etapi, ki je potekala v Golosiivskym parku, se je temperatura dvignila celo na 38°C. Tekmovalci, ki so tokrat štartali v obratnem vrstnem redu do doseženih rezultatih na prvi etapi, so se tokrat na progi zadrževali do dve uri in petinštirideset minut. Zato je do zadnjega ostalo napeto, kdo bo pravilno določil največ kontrolnih točk in tako dosegel naslov svetovnega prvaka. Favorizirana

Šveda Martin Fredholm in Stig Gerdman, ki sta kljub povprečnim rezultatom na prvi etapi na drugi nadoknadila zaostanek, sta določila mejo 30 točk. Mateja je medtem dosegla 26 točk in Anja 23. Vsi, tekmovalci, spremljevalci, novinarji in komentator, so čakali le še na najboljše tekmovalce. Norvežan Lars Jakob Waaler, ki je bil pod velikim pritiskom, je občutno pokvaril svoj rezultat, saj je pristal celo za Matejo, medtem ko je njegov oče Ole Johan z 31 točkami dosegel drugo mesto tik za Fincem Anttujem Rusanenom. Na progi so ostali le še trije tekmovalci, ki so na prvi etapi dosegli najboljši rezultat. Italijanka Roberta Falda, ki je sicer v razredu paraolimpik postala svetovna prvakinja, je podobno kot Lars Jakob pokvarila svojo uvrstitev in dosegla skupno 28 točk. Končno sta v cilj prispela še zadnja dva tekmovalca, na katera so vsi čakali, Finec Jari Turto in Krešo Keresteš. Pred tablo z rezultati je bila velika gneča. Komentator

je napovedal zmagovalca, vendar so Krešo in ekipa lahko slišali le besede, kot so clear victory, best time today, Slovenian ...

Medtem je v skupini završalo, da se komentatorja ni več slišalo in nenadoma je bila vsa skupina okoli Kreša in mu čestitala. Čestitali so mu vsi, Finci, Švedi, Norvežani, Danci, Japonci, Angleži, Čehi, Američani, Rusi, Ukrajinci ...

»Tudi Anja ni vedela, kaj se dogaja, in me je vprašala, če sem zmagal. Odgovoril sem ji lahko le, da izgleda tako, čeprav takrat v zmago še vedno nisem bil prepričan.« Končno so na vrh rezultatov obesili še ime Krešo Keresteš, Slovenija, 32 točk in 68 sekund. Jari Turto je z 29 točkami dosegel 10. mesto. Mateja je dosegla končno 23. mesto, Anja pa 29.

Kmalu za tem so na najvišji drog obesili tudi slovensko zastavo, poleg pa finsko za drugouvrščenega Anttija Rusanena in norveško za Ole Johana Waalerja. Sledili so intervjuji in slikanje. Še isti večer so slovesno podelili medalje in zaigrali slovensko himno. V razredu paraolimpik je zmagala že omenjena Italijanka Roberta Falda, v ekipnem tekmovanju pa ekipa Švedske.

To je prva in edina medalja za Slovenijo, ki je bila osvojena na svetovnih prvenstvih v enem izmed športnih orientacijskih panog, ki jih priznava Mednarodna orientacijska zveza IOF in med katere štejemo orientacijski tek, smučarsko orientacijo, orientacijo z gorskimi kolesi in precizno orientacijo.

Uradne rezultate in karte s tekmovanja si lahko ogledate na spletni strani prvenstva: <http://www.wtoc2007.org.ua/result.htm>, obširnejši članek o dogodkih na in ob tekmovanju pa na spletni strani OK Trzin: <http://www.oktrzin-klub.si/Tekme/2007/Ukrajina/porocilo.htm>.

Bron za Trzince na evropskem prvenstvu

V času od 10. do 12. julija je v francoskem Carcans-Maubuissonu ob atlantski obali (v bližini Bordeauxa) potekalo tretje evropsko prvenstvo v precizni orientaciji. Prvenstva se je udeležilo 38 tekmovalcev iz enajstih evropskih držav. Ob domačinih so tako nastopili še tekmovalci iz Velike Britanije, Irske, Nizozemske, Danske, Norveške, Litve, Ukrajine, Rusije, Italije in Slovenije. Slovenska državna reprezentanca je nastopila v postavi Niko Čížek, Timi Čížek in Fanika Trunkelj (vsi trije člani Orientacijskega kluba Trzin).

V torek, 10. julija, se je tekmovanje pričelo s tako imenovanim »modelom«. To je neke vrste tekma za trening, na kateri se tekmovalci spoznajo s posebnostmi terena. Tokrat je šlo za razgiban gozd z visokoraslimi, na redko posejani borovci, poln drobnih detajlov, kot so hribčki, gomile, grape, nosovi in terase. Zvečer istega dne je bila na trgu v središču Maubuissona še otvoritvena slovesnost z mimohodom reprezentanc.

Prva tekmovalna etapa je bila na sporedu v sredo, 11. julija. Prizorišče je ležalo na južni strani naselja Carcans-Plage, ki leži tik ob mogočnih sipinah, ki ločijo peščeno

plažo atlantske obale od zaledja. Proga je bila dolga 2 kilometra in je potekala v glavnem kar po kolesarskih stezah, s katerimi so tamkajšnji gozdovi na široko prepredeni. Posebno presenečenje je predstavljala ugotovitev, da so Francozi v reprezentanco rekrutirali nikogar drugega kot Thierryja Gueorgiouja, trenutno najboljšega orientacista na svetu. V tako »prominentni« družbi so se naši kar dobro odrezali: Timi je osvojil zelo visoko 6. mesto, Niko je bil 14., Fanika pa 24. Dan pozneje, v četrtek, 12. julija, se je prvenstvo zaključilo z drugo etapo. Tri kilometre dolga proga je bila tokrat spel-

jana skozi čudovit borov gozd na severni strani Carcans-Plage. Delno po kolesarskih stezah, delno po sprehajalnih poteh se je pot tokrat vila bolj strmo navkreber, zato je bilo potrebno nekoliko več previdnosti, saj so se nekateri kolesarji s precejšnjo hitrostjo spuščali po klancih navzdol. Teren je bil podoben prejšnjima dvema, reliefni detajli v gozdu, kjer se izmenjujejo visoki borovci in posekane ali na novo zasajene odprte površine. Naši so ponovno zadovoljili: tokrat je bil z 8. mestom najboljši Niko, le dve mesti za njim se je uvrstil Timi. Oba sta za zmagovalcem etape, slovitim Thierryjem, zaostala le za točko. Fanika je bila nekoliko slabša kot dan poprej, a še zmeraj zadovoljivo 28. V skupni uvrstitvi se je Timi uvrstil na sredino obeh etapnih dosežkov, torej na 8. mesto. Niko je osvojil skupno 14. mesto, v kategoriji paraolimpik pa peto. Fanika je imela smolo z uvrstitvijo njenih neposrednih konkurentov na drugi etapi, saj je kljub 24. in 28. mestu na posamičnih etapah skupno osvojila nekoliko »nelogično« 30. mesto.

DRŽAVNO PRVENSTVO V TRZINU

V Trzinu so se 16. septembra pomerili najboljši slovenski tekmovalci v precizni orientaciji, kakor tudi posamezniki s Hrvaške in Italije. Tekmovanje, ki je potekalo v okolici trim steze in športnega parka, je organiziral domači Orientacijski klub Trzin. O tekmovanju bomo več poročali v naslednji številki Odseva.

SOLA ORIENTACIJE - ZADNJA PRILOŽNOST

S šolo orientacije, s katero smo pričeli že v maju in pridobili kar nekaj novih mladih članov, bomo nadaljevali tudi v septembru. S tem dajemo možnost vsem, ki bi radi spoznali orientacijski tek, da se nam priključijo, saj bo ta skupina že naslednje leto izvajala treninge na višjih stopnjah zahtevnosti in zato nove začetniške skupine v letu 2008 NE predvidevamo. Šola orientacije je tečaj, kjer boste spoznali športno disciplino orientacijski tek, osnove orientiranja, načine treninga in drugo. Primerno je za začetnike, tako tiste, ki se nameravajo z orientacijskim tekom ukvarjati le rekreativno, kot tudi tiste, ki imajo namen resnejšega pristopa. Prijave in informacije so na voljo prek e-pošte: kreso.kerestes@siol.net in telefona: 040 624464.

Orientacijski klub Trzin

Največji uspeh pa so naši vrli Trzinci dosegli v ekipni konkurenci. Fanika in Niko sta v kategoriji paraolimpik osvojila ekipno četrto mesto, vsi trije skupaj pa v

kategoriji open celo tretje mesto (za Francijo in Norveško) in s tem prvo kolarino za Slovenijo na velikih tekmovanjih v precizni orientaciji! **Niko Čížek, OK Trzin**

Brez taborjenja bi bilo dolgčas

Počitnice so mimo in s tem tudi vsi lepi trenutki, ki smo jih domžalsko-trzinski taborniki doživeli v Stavci vasi, kjer so bili v juliju tabori Rodu skalnih taborov.

Spet smo vsem zagrizenim tabornikom in tabornicam dokazali, da bi bilo poletje brez taborjenja dolgočasno in suhoparno. V naravi namreč nikoli ne zmanjka idej za ustvarjanje, petje, igranje, potepanje, raziskovanje in še marsikaj. Letošnje poletje nam je bilo julija še posebej naklonjeno, saj nam sonce ni prizanašalo, in je bila senca ter ravno prav ohlajena reka Krka prava potešitev v vsakem dnevu na taboru. Taborjenje je začela prva odprava naših starejših tabornikov, ki so tabor lepo postavili in uredili za prihod posameznih

izmen. Prva od štirih je bila izmena GG (gozdovnikov in gozdovnic), otrok, starih od 10 do 15 let. Njihovo bivanje je zaznamovalo predvsem pionirstvo v različnih oblikah. Najprej si je moral vsak vod oziroma skupina posebej postaviti svojo kuhinjo iz naravnih materialov in vrvi, v katerih so kasneje nastajale prave specialitete. Ugotovili smo, da imamo v naših vrstah izvrstne mlade kuharje, saj je iz kuhinj dišalo po zelenjavnih juhah, golažu, rižotah pa tudi ražnjiči niso bili izjema. Seveda pa kuhanje ni bila njihova edina skrb na taboru. Imeli so tudi večdnevno bivakiranje in veliko orientacije v oklici Žužemberka in Dvora. Za bolj ustvarjalne so pripravili tudi delavnico izdelovanja totemov, pri kateri pa so na koncu sodelo-

vali prav vsi taboreči z vodstvom na čelu. Ne pozabimo pa omeniti zanimivih večerov ob tabornem ognju, polnih smeha, nočnih iger in zabavnih pripetljajev.

Naslednja je bila izmena MČ (medvedkov in čebelic), naših najmlajših tabornikov in tabornic. Ta tabor je bil v primerjavi s prejšnjim seveda malce bolj lahkoten, kar se tiče programa, seveda pa zato nič manj zanimiv in zabaven. Vsak dan je bilo nekaj novega, in otroci so resnično uživali. V prvih dneh so nas obiskali iz konjeniškega kluba iz Žužemberka in nam s svojimi konji ter kočijo pričarali nepozaben dan, kakršnega na taboru nismo vajeni, vendar smo se odločili, da bo po novem tudi taka oblika zabave naša nova panoga na letnih taborjenjih. Naslednje dni smo se preizkušali v streljanju z loki in zračno puško, s kanuji smo se spuščali po reki Krki in se seveda v njej tudi kopali, manjkal pa ni niti bivak na prostem. En cel dan na taboru smo posvetili Rimljanom, to je bil naš tematski dan, v katerem smo spoznali življenje starega Rima, njihove gladiatorske igre, prehranjevalne navade in prav tako razkošno življenje bogatih pomembnežev. Na ta dan smo doživeli čast, da nas je obiskal sam Julij Cezar, z njim pa so prišli še vsa vojska, služinčad, nosači ter sužnji. Predzadnji dan smo namenili taborniškemu mnogoboju, kjer so se otroci lahko dokazali v znanju, spretnosti in iznajdljivosti. Postavljali so šotore iz šotorskih kril, ognje v obliki piramide, tekmovali v spretnostnem tekmovanju z ovirami in se podali na lov za lisico v bližnjem gozdu.

Lisice žal niso našli, so pa za vse dobre rezultate prejeli simbolične nagrade zvečer, ko smo imeli zaključni večer ob slavnostnem ognju. Naslednje jutro nas je prebudilo prelepo sončno vreme, vendar je vsak od nas v sebi skrival kanček žalosti, saj smo po končanem pospravljanju zlezli s težkim srcem na avtobus in se odpeljali nazaj v Domžale.

Za druge pa je bil ta dan začetek nove izmene, in sicer za najstarejše tabornike, imenovane Grče. Taborili so sicer le par dni, vendar so v tem uživali in se ponovno naužili svežega zraka ter nabrali energije za vsakdanje življenje.

Zadnja izmena je pripadala PP-jem (popotnikom in popotnicam), mladini, stari od 15 do 20 let, ki so se na taboru še bolj spoznali in povezali ter si s skupnimi močmi in idejami ustvarili lepo preživetje prostega časa v naravi. Med njihovim taborjenjem pa smo se na tabornem prostoru zbrali domžalski taborniki, ki smo v noči med 31. julijem in 1. avgustom skupaj pričakali ZORO taborništvu, ki je pomenila, da taborniki in skavti po vsem svetu obstajamo že lepih in ponosnih 100 let. Prvega avgusta pred stotimi leti je namreč

oče taborništvu Robert Baden-Powell v Angliji odprl prvi tabor na svetu. Na tem mestu še enkrat želim vsem tabornikom in skavtom lepo praznovanje še naprej in veliko dobrih taborov v prihodnje ter koristnega in prijetnega druženja s svojimi vrstniki v najlepši oazi tega sveta - naravi! Upam, da sem vas vsaj malo popeljala v svet tabornikov Domžalskega rodu in da vam je bilo všeč, ko ste podoživeli naš

tabor. Seveda pa med letom ne počivamo, v septembru namreč začnemo z vodovimi sestanki, ki potekajo vsak petek ob 16.00 pred osnovnimi šolami, in tudi trzinska ni izjema. Letošnji prvi sestanek je bil 14. septembra pred OŠ Trzin.

Lep taborniški pozdrav, Z-D-R-A-V-O!

Taborovodja MČ tabora
in načelnica Trzinske čete
Maja OMAHNA

Odkrivali smo Zgornje Posočje

Po letnem načrtu Društva upokojencev smo se 22. avgusta od poletja poslovili z izletom v Zgornje Posočje. Po objavi napovedi za izlet so bila vsa mesta v avtobusu zasedena že v treh dneh. Prevoznika, podjetje Benotours, smo zaprosili za večji avtobus s 55 sedeži, a je kljub temu še nekaj članov društva ostalo doma.

Vremenska napoved za tisto sredo je bila zelo neugodna: močan dež z nevihtami, predvsem v zahodnem delu Slovenije. Ni čudno, da smo, ko smo se ob sedmih zbirali, vsi v rokah tiščali dežnike, marsikdo pa bi raje ostal kar doma. Ker tarnanje in ugibanje ne bi nič pomagalo, smo si rekli: »Kar bo, pa bo!« in avtobus je odpeljal. Med vožnjo proti Gorenjski smo opazili, da se nad Julijskimi Alpami malo svetlika, kar nam je dalo upanje, da le ne bo tako slabo.

Mejo z Italijo v Ratečah smo prestopili brez težav, saj se pozna, da smo v skupni Evropi. Nekaj pred Trbižem smo zavili v Rabeljsko dolino in skozi okna opazovali opuščeni rudnik cinka in svinca, malo naprej pa smo videli tudi Rabeljsko jezero. Na mejnem prehodu Predel je bil naš pogum nagrajen, saj smo se zapeljali v čudovito sončno pokrajino, v kateri so se bleščali mogočni vrhovi: naš četrti najvišji vrh Mangrt, njegov sosed Jalovec, pet kilometrska Loška Stena, usodna gora prve svetovne vojne Rombon in drugi.

Po postanku na Predelu smo se spustili v dolino Loške Koritnice, kjer smo si pred Logom pod Mangrtom ogledali pobočje, kjer se je 15. novembra leta 2000 sprožil ogromen zemeljski plaz, ki je uničil del vasi in ceste ter terjal življenja sedmih domačinov. Povzročil je ogromno gmotno škodo, njegove posledice pa zdaj počasi odpravljajo. V Logu pod Mangrtom smo si ogledali vhod v 4 kilometre dolg rov, po katerem so se na delo v rabeljski rudnik vozili rudarji iz Posočja, in vojaško pokopališče žrtev bitk za Rombon med prvo svetovno vojno. Ob vstopu v dolino smo si nad koriti Koritnice ogledali mogočno trdnjavo Kluže, nato pa obiskali Bovec. Sledil je obisk Trente, kjer smo si v tamkajšnjem informacijskem središču triglavskega narodnega parka ogledali muzej, v njem pa tudi film o tem našem edinem naravnem parku. Z vodnikom, domačinom, smo obiskali izvir reke Soče, nato pa se preko Vršiča vrnili na Gorenjsko. Med spustom s prelaza smo se ustavili pri ruski kapelici, nato pa smo se zapeljali še do lovskega doma pod Stolom na obilno kosilo.

Menim, da nam je izlet kar lepo uspel, in upam, da so bili tisti, ki so bili z nami, zadovoljni.

Janez Štebe

Matjaž je rekel DA

Občinski svetnik, prvak trzinskih članov SDS, predsednik Športnega društva Trzin, in še bi lahko naštevali, Matjaž Erčulj, je 8. t.m. na gradu Jable pred številnimi pričami Vanji Govednik obljubil zvestobo in jo vzel za življenjsko družico. Tudi Vanja se ni obotavljala stopiti v zakonski jarem z njim, in tako je mladi parček slavnostno zaključil eno življenjsko obdobje in začel novo, za kar vsi upamo, da bo še bolj kakovostno,

veselo in uspešno. Mladoporočenca zdaj preživljata medene tedne v Egiptu, v imenu uredništva, in verjamemo, da tudi v imenu številnih bralcev, pa jima želimo SREČNO!!!

Trzinci na narodnih nošah

V začetku septembra so v Kamniku pripravili že tradicionalne 37. dneve narodnih noš, ki so trajali kar štiri dni. Na prireditvah je bilo videti številne Trzince, več pa jih je sodelovalo tudi na osrednji prireditvi, povorki narodnih noš po ulicah Kamnika. Trzinci so se priključili nekaterim drugim skupinam, predvsem Mengšanom, mogoče pa bi lahko spet kdaj sodelovali kot samostojna skupina. Sicer pa je v povorki nastopilo kar 1.700 nastopajočih iz različnih koncev Slovenije pa tudi iz zamejstva in iz nekdanjih južnih jugoslovanskih republik. Sprevod si je po ocenah organizatorjev ogledalo kar 30.000 gledalcev.

Izgubljeni kolesarji

Kolesarjenje je vse bolj množičen in priljubljen slovenski šport. Tudi skozi Trzin vsak dan, še zlasti pa ob koncu tedna in ob praznikih, vozijo številni rekreacijski kolesarji. Z domačini in tistimi, ki Trzin poznajo, ni težav, vendar pa je med njimi tudi precej takih, ki se k nam pripeljejo prvič. Ob stiku Ljubljanske ceste z Mlakarjevo se »izgubi« res veliko neobveščenih kolesarjev. Ker tam ni nikjer nobene oznake, ki bi kazala, da je treba zapeljati do Kidričeve ceste in nato po njej nadaljevati proti coni, številni kolesarji poskušajo nadaljevati po zdaj slepem nadaljevanju Ljubljanske ulice, nekateri mislijo, da morajo prečkati cesto in nato šele pri Nemčevih opazijo, da tam ni nadaljevanja. Ali bi bila postavitev parih oznak res tako hudo

breme za občinski proračun? Ne nazadnje razglašamo, da podpiramo rekreacijsko dejavnost naših ljudi.

Jasna in črne noše

Naša sodelavka Jasna Paladin, ki s svojimi prispevki pomaga k zanimivosti in aktualnosti cele vrste glasil na našem območju, je po izobrazbi etnologinja in antropologinja. Še zlasti jo zanima oblačilna kultura, in že pred časom je v Kamniku pripravila zanimivo razstavo o ženskem perilu skozi stoletja, zdaj pa je v okviru dni narodnih noš v starem delu Kamnika v galeriji Veronika postavila zelo poučno in lepo razstavo Črna noša. Gre za predstavitev narodne noše iz druge polovice 19. stoletja, ki ji večkrat rečejo »ljubljska noša«, čeprav je bila razširjena tudi po drugih mestih in tudi na podeželju takratne Slovenije, prav tako pa ji narobe rečejo tudi »črna noša«, saj ni črna. K noši namreč spadajo tudi običajno umetelno oblikovana, največkrat čipkasta bela peča in bele nogavice, pa tudi sama oblačila so bila pogosto v temnih odtenkih zelene, modre, vijolične ali rdeče barve. Res pa, da so te noše vedno temne in pravzaprav slavnostne, saj so že narejene iz takih materialov, ženske pa so jih največkrat nosile ob različnih verskih in drugih praznikih in na družabnih dogodkih.

Potepuški člani uredništva

Nekateri bralci se verjetno spominjajo, da smo včasih objavljali potopise nekaterih Trzincev, ki so odkrivali daljne dežele, zdaj pa se na pettedensko pot na Kitajsko odpravlja naš sodelavec Andrej Zupanc, ki običajno skrbi za prispevke s kulturniškega področja. Tudi na Kitajskem se bo Andrej potepal kot gledališčnik, saj ga čaka kar precej nastopov pred kitajsko publiko. Prav gotovo bo številna! Andrej pravi, da se je Kitajska pred bližnjimi olimpijskimi igrami omehčala in vabi tudi tuje umetnike, Andrej in prijatelj pa so to izrabili; naš prijatelj bo tudi trzinski ambasador v deželi tisočletnih kultur. Prav gotovo bo napisal tudi kak zanimiv potopis, kar pričakujemo tudi od namestnice urednika Mateje Erčulj, ki je pred kratkim prišla s Finske.

TEDEN OTROKA 2007

NAJMLAJŠI, MLADI IN MLADI PO SRCU...ste pristrčno vabljeni v soboto, 29. septembra, ob 10.00 in 13.00 na ploščad pred BARCO, kjer bodo tri trzinska društva, in sicer KRESNIČKA, DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE IN TEATER CIZAMO pripravili prireditev POZDRAV JESENI Z JABOLKOM.

Kaj vse se bo tam takrat dogajalo?

Kot uvod v praznovanje mednarodnega tedna otroka bomo ob 10.00 pred Barco organizirali **otroški BOLJŠJAK**. Tam boste lahko prodajali, menjavali, kupovali in podarjali vse, česar več ne potrebujete: knjige, igračke, računalniške igrice, prema-jhna oblačila, športne rekvizite, vozičke za dojenčke...morda celo »umazane« vezalke.

Z osnovnimi plesnimi koraki se boste seznanili v družbi plesnega učitelja Mitja,

vabljeni vsi ljubitelji plesa. V likovni delavnici bomo izdelovali čebelice, metulje, gosence, čmrlje...

Na ploščadi za KUD-om Franca Kotarja se boste s pomočjo **mojstrice poslikave obrazov lahko spremenili** v like, ki so vam najbolj všeč. Istočasno pa boste tudi **sami slikali s kreda na asfalt** in »sporočali« svoje želje za lepo otroštvo in prijazno prihodnost.

Na ploščadi pred Centrom Ivana Hribarja bomo **ob zabavnem programu** preživeli nekaj prijetnih uric in se na **PALAČINKIJADI** sladkali s slastnimi palačinkami.

NA temo letošnjega tedna otroka »ZABA-VA IN PROSTI ČAS MLADIH« bomo skupaj s **knjižnico Trzin pripravili razstavo sodobne mladinske literature in**

povabili enega izmed priljubljenih avtorjev na pogovor z mladimi bralci.

V Društvu prijateljev mladine se zavedamo, da je namen obeležitve dneva in tedna otroka intenzivnejše razmišljati in načrtovati vse tisto, kar otroci želijo in potrebujejo za srečno otroštvo, in to vsi, ne le nekateri. Zagotovo se tudi zavedamo, da naj bi bilo vsega dobrega za otroke vseh 365 dni v letu in ne le nekaj dni. Tako razmišlja tudi dr. Majda Medvešček, pediatrinja, ki se bo z veseljem odzvala našemu povabilu in v tednu otroka **staršem predšolskih otrok predstavila pomen** ustrezne prehrane otrok.

VSE PODROBNOSTI PRIREDITEV BODO OBJAVLJENE V ZLOŽENKI, KI JO BODO DOBILI VSI PREDŠOLSKI IN ŠOLSKI OTROCI.

Meta Železnik

TURNIR BAR REPEK

Čeprav je avgust značilen dopustniški mesec, ko si nekoliko oddahnemo od celoletnega napornega dela in vroče dneve vsaj nekaj časa preživimo v lažnejšem tempu, išoč takšno ali drugačno ohladitev, pa rekreacija vseeno povsem ne zamre. Tudi šah je lahko sprostitev in oblika preživljanja prostega časa, zato ga

šahisti niti v vročini povsem ne opustimo. In v mesecu avgustu je naš dolgoletni sponzor Bar Repek (znatna finančna podpora je prispela tudi iz občinskega proračuna) ponovno pripravil tradicionalni turnir. Tako kot prejšnja leta je tekmovanje znova potekalo v prijetni senci šotora na parkirišču pred lokalom glavnega sponzorja. Marljivi člani smučarskega društva Trzin

so postavili šotor in ob pomoči članov šahovskega društva v celoti uredili prizorišče. Dogodek se je odvijal v nedeljo, 19. avgusta. Termin prireditve je morda res nekoliko »izven sezone«, a ker zapolnjuje siceršnjo praznino v tem letnem času, je vseeno privabil kar nekaj izvrstnih šahistov.

V statističnem delu biltena tekmovanja, ki ga je vodil prizadevni šahovski sodnik g. Franc Poglajen iz Komende, beremo, da je nastopilo 37 tekmovalcev, med njimi štirje mojstri in štirje mojstrski kandidati. Trzinci smo bili dobro zastopani, saj se je turnirja udeležilo kar 11 domačinov. Devet tekmovalnih kol švicarskega sistema izbire nasprotnikov je trajalo vse do štirih popoldne, vmes je organizator poskrbel za dobro in izdatno kosilo. Pa si pogledjmo rezultate

in tiste, ki so dobili eno od številnih nagrad: zmagovalec turnirja je po dobri igri in z le dvema remijema postal Dušan Čepon (ŠD Podpeč), ki je za točko prehitel Vladimirja Ivačiča (ŠD Domžale). Na tretje mesto (prav tako 7 točk) se je uvrstil Milan Matko (ŠK Velenje). Nagrado za najboljšega člana ŠD Trzin je prejel sedmouvrščen Igor Rojs (5,5 tč), najboljši veteran pa je bil Vinko Urbanc (ŠD Trzin) z enakim točkovnim izkupičkom in na devetem mestu. Nadaljnji dobri uvrstitvi sta zabeležila še M. Tunjič in N. Jukan z enajstim oz. dvanajstim mestom.

SAHARA OPEN

Dan pred »domačim« turnirjem je sedem Trzincev nastopilo na podobnem tradicionalnem turnirju v bližnjem Viru. Med 53 nastopajočimi je zmagal Novogoričan Marko Srebrnič pred Novomeščanom Marjanom Kastelicem in Petrom Kovačičem iz Kranja. Odlični trinajsti je bil naš Vinko Urbanc (5,5 tč iz devetih partij), ki je prehitel kar pet mojstrskih kandidatov. Le pol točke manj je zbral Borut Bajec, kar je zadoščalo za 23. mesto. Ostali Trzinci so zasedli mesta v drugi polovici turnirske tabele.

DRŽAVNO PRVENSTVO

Prvo septembrsko nedeljo nas je osem šahistov nastopilo v Zagorju ob Savi na letošnjem hitropoteznem državnem prvenstvu. Tekmovanje je potekalo v dveh delih: dopoldne je bilo na sporedu devet kol moštvenega turnirja, po opoldanskem premoru pa smo merili svoje šahovsko znanje v konkurenci posameznikov.

Trzinci v hitropoteznem šahu, kjer je za partijo na voljo vsega pet minut na igralca za partijo, zaenkrat nimamo ustreznih izkušenj, in to nas je »teplo« tudi v Zagorju. Med enaindvajsetimi prijavljenimi ekipami smo ostali povsem na repu tabele brez dobljenega dvoboja. Prepričljivi državni prvaki so postali igralci ŠK ZM Branik iz Maribora, ki so nastopili s tremi mednarodnimi mojstri in enim mojstrom. Nekoliko več uspeha smo imeli v drugem delu tekmovanja, ko smo sodelovali med 105 šahisti na 13 kol trajajočem turnirju. Naj najprej omenim, da je tudi naslov najboljšega posameznika odšel v Maribor. Priboril si ga je MM Zoran Velickovič pred Juretom Škobernetom (LŠK Metalka) in velemojstrom Georgom Mohrom. Med našimi šahisti so opaznejšo uvrstitev dosegli Nesib Jukan (52. mesto - 6,5 tč), Vinko Urbanc (69. - 6 tč) in Borut Bajec (81. - 5 tč). Ostali smo se uvrstili povsem na dno turnirske tabele in s pridobljenimi izkušnjami lahko morda prihodnje leto računamo na boljše dosežke.

Spomnili so se prijatelja

V sobota, 8. septembra, je bil v šolskem športnem parku od 17. ure vse do noči tradicionalni, že deseti **MEMORIAL ALJA**, ki ga trzinski košarkarji pripravijo vsako leto drugo soboto v septembru. Ta košarkarski turnir fantje, večino iz Trzina, posvečajo prijatelju in sošolcu Aljoši KOLENCU, ki je tragično preminil v prometni nesreči. Na igrišču se je zbralo 20 tekmovalcev, na klopi pa vsako leto sedijo tudi Aljošina mama in sorodniki, ki fante bodrijo.

ZR

Andrej Grum

*Srce tvoje več ne bije,
bolečine ne trpiš,
nam pa žalost srca trga,
solza lije iz oči.
Dom je prazen in otožen,
ker te več med nami ni.*

ZAHVALA

ob boleči izgubi moža, očeta, brata in strica
ANTONA SEMPRIMOŽNIKA

Iz srca se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in maše. Hvala gospodu župniku Pavlu Krtu za opravljen pogrebni obred, pevcem skupine Krt za sočutno zapete pesmi, trobentaču za zaigrano Tišino. Iskreno se zahvaljujemo negovalnemu osebjemu Doma počitek Mengeš.
Iskrena hvala vsem, ki sta nam v teh težkih dneh stali ob strani in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi.

*Kako boli, ko od bolezni usihajo moči,
veš le ti in vemo mi,
ki smo bili ob tebi zadnje dni.*

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi našega dragega brata in strica

IVANA ŽNIDARŠIČA

Se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste ga pospremili na poslednji poti, za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in sveče.
Zahvala tudi gospodu župniku Zevniku in pevcem skupine Krt.

Bratje in sestre z družinami

ZAHVALA

Ob zadnjem slovesu naše drage

TINCE BIZJAK

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Hvala za vsa prejeta sožalja ter darovano cvetje in sveče, še posebna zahvala gospe Adi Mušič za tople in iskrene poslovilne besede.

Vsi njeni

Trzin, 28. 8. 2007

OBVESTILO

TURISTIČNO DRUŠTVO TRZIN OBVEŠČA,
da je po sklepu občnega zbora in z odločbo RS -
Upravna enota Domžale spremenjen naziv društva in se glasi:

TURISTIČNO DRUŠTVO »KANJA« TRZIN, Trzin, Ljubljanska c. 12/f.

Na sedežu društva oz. v Občinskem inf. središču -
Centru Ivana Hribarja so na voljo tudi vse informacije,
ki se nanašajo na dejavnost društva.
Obenem pozivamo svoje člane,
da tu poravnajo letošnjo članarino.

NAPOVEDNIK DOGODKOV V TRZINU ZA SEPTEMBER IN OKTOBER 2007

15. 9.	Planinsko društvo Onger Trzin	Poti po brezpotjih - vodi Janez Rupar
22. 9.	Športno društvo Trzin	16 ur nogometa z ekipo Mengeške Loke - športno igrišče v Loki
22. 9.	Planinsko društvo Onger Trzin	Špik Hude police v Karnijskih Alpah - vodita vodniški in mladinski odsek
27. 9.	Turistično društvo Trzin	Srečanje mladih članov TD ob dnevu turizma
28. 9.	Športno društvo Trzin	Veliki turnir trojk v nogometu in košarki
29. in 30. 9.	Turistično društvo Trzin	Predstavitve Trzina na Mihaelovem sejmu v Mengšu
29. 9.	Pozdravimo jesen z jabolkom	Okrepčevalnica Barca, KUD in KD Kresnička - pred lokalom Barca
29. 9.	Družinski izlet na Pikin dan	DPM Trzin
31. 9.	Turistično društvo	Trzinsko žegnanje, pohod
1. - 7. 10.	Aktivnosti ob tednu otroka	DPM
3. 10.	Začetek pravljičnih uric (razstava)	Knjižnica Tineta Orla - v CIH
7. 10.	Turistično društvo	Tržnica v Trzinu
7. 10.	DPM, PD Onger Trzin	Izlet v Rakov Škocjan
9. 10.	Vrtec Žabica	Kostanjev piknik v vrtcu Žabica
13. 10.	Društvo upokojencev Žerjavčki	Izlet na prireditve upokojencev v Tržišče
13. 10.	Planinsko društvo Onger	Izlet na Macesnovec
17. 10.	Turistično društvo Trzin	Pohod po mejah občine - zbirališče ob 8.00 pred OŠ Trzin
17. 10.	Občina Trzin, župan	Kulturni večer - dvorana Marjance Ručigaj, CIH
20. 10.	Turistično društvo	Tržnica

Opombe: Več informacij o pridetvah PD Onger dobite na spletni strani www.onger.org. Dodatne informacije o prireditvah so na voljo tudi v Občinskem informativnem središču na Ljubljanski c.12f in po telefonu številka 01/564 47 30.